

KVALITA a CENA

Most z věže přesunutého kostela Nanebevzetí Panny Marie

Foto: Pavel Jung

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

03

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most
číslo 3 | ročník 8 - září 2013

ISO 9000 je normou nejen o řízení kvality, ale i o kvalitě řízení organizace

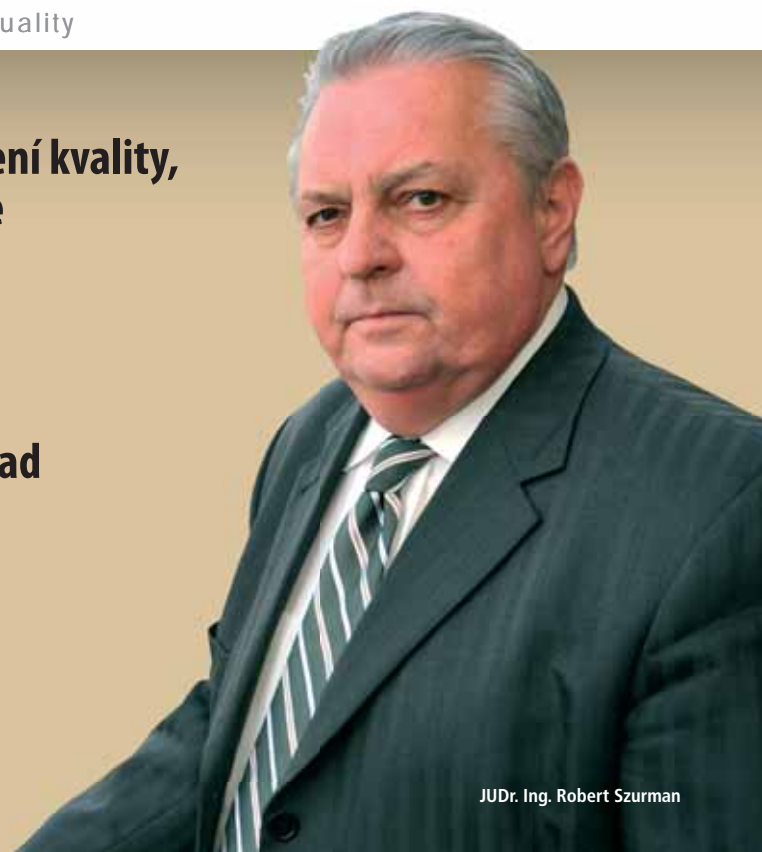
..... rozhovor s předsedou Rady kvality ČR,
Robertem Szurmanem, str. 6

Energetickou a potravinovou soběstačnost pokládám za základ

..... říká v rubrice JO-JO prezident Agrární
komory ČR Jan Veleba, str. 4

 Komora s.r.o.

Zákaznický audit – co si nechá zákazník líbit,
str. 18

JUDr. Ing. Robert Szurman

Urban Auto s.r.o.

S NÁMI SE ROZJEDETE SPOLEHLIVĚ

Autorizovaný servis a prodej vozů Ford

s nejšířší nabídkou skladových
vozů na severu Čech

Nadstandartní servisní péče o klienty, pick-up service – vyzvedávání vozů přímo u zákazníka a jeho následné přistavení.

Nabízíme osobní a užitková vozidla Ford.

Poskytujeme záruční a pozáruční servis, lakovna, karosárna, diagnostika, pneuservis, autopůjčovna, výběr a zpracování nejoptimálnější formy financování formou leasingu nebo úvěru, a finanční poradenství, autobazar, odtahová služba, leasing, úvěr, protiúčet vozidel, pojištění.

Kontakt:

Urban Auto s.r.o.

Autorizovaný servis a prodej vozů Ford

Šikmá 1504, Most 434 01

Tel: +420 476 118 118 / Fax: +476 118 119

www.urbanauto.cz

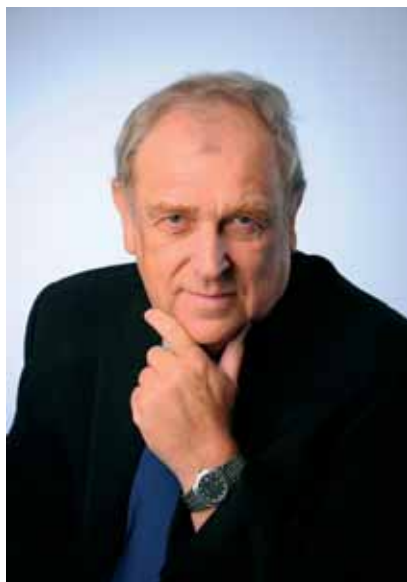
**GENERÁLNÍ PARTNER
PREVENTIVNĚ
BEZPEČNOSTNÍ AKCE**

Motto:

Není důležitá kvantita, ale kvalita vědomostí. Je možné mít množství vědomostí, ale neznat to nejdůležitější.

Lev Nikolajevič Tolstoj

školsví., atd. Názory na toto vše na našich stránkách v předchozích číslech najdete – ovšem slova marná.

Do tohoto nechtěně a velmi aktuálně zapadá naše hlavní téma kvality, kam se vejde úplně vše, a tak vezměte prosím zavděk jen to, co se na naše stránky vešlo. S předsedou „Rady kvality ČR“, JUDr. Ing. Robertem Szurmanem jsme si vyměnili názory na dané téma a snad to nebude nudné čtení. K ožehavému tématu se v rubrice JO-JO vyjádřil prezident Agrární komory Jan Veleba.

Náměstek mosteckého primátora Karel Novotný píše o svém vidění zákona o veřejných zakázkách. Tento článek jsme vzhledem k rozsáhlosti nechtěli krátit a tak jsme jej museli umístit na naše webové stránky - a k tomu snad jen můj povzdech o tom, kolik času a hodnot jsme ztratili pochybným zákonem na jehož úskalí jsme také marně upozorňovali.

Kvalitě života, jako snad neobecnějším vyjádřením našeho hlavního tématu se věnuje ve svém článku děkan FŽP UJEP, Miroslav Richter. Z akademického prostředí je další zajímavý příspěvek o kvalitě potravin z VŠCHT od Kateřiny Demnerové. Z klubu ROTARY od Bořka Kalvody přišlo nevšední srovnání kvality na velmi konkrétním případě jednoho stavebního dílka na Mostecku. Vzhledem k trochu podceňované hrozbě totálního výpadku elektrické energie jsme dali slovo panu ing. Thomasi Rostovi ze Saska a určitě to bude i naše velké téma. Svě si k tématu také řekli ve svých pravidelných rubrikách František Kružík a Lucie Bartoš. Je toho samozřejmě mnohem více, ještě něco najdete na našich web. stránkách a dnes záměrně v době předvolební bude chybět se svými politickými drzostmi náš „Drzý smajlík“.

Přeji krásné podzimní dny.
Rudolf Jung, předseda OHK Most

Editorial pod čarou:

Motto:

Piráti by měli plout pod pirátskou vlajkou.

Jan Werich

Vzhledem k době předvolební, kdy nechceme vstupovat do klání politických stran, bude tato již pravidelná, více méně „rejpavá“ část úvodníku, kromě případného a současným stavem aktualizovaného motto od Jana Wericha, velmi stručná:

Zodpovědný volič v České republice to nemá lehké.

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Jan Veleba

S dnešní otázkou rubriky JO-JO jsme se obrátili na prezidenta Agrární komory a senátora Jana Velebu.

Kvalita ve spojení s cenou je vztah, který v oboru potravin zajímá každého. Kvalitní potraviny chce samozřejmě každý, ale naskytá se otázka co je vlastně kvalitní potravina. Dalo by se říci, že kvalitní potravina v onom nejkrajnějším případě je taková, která mi nepoškodí na zdraví a za mnou akceptovanou cenu mi obchodník dodá to co v onom výrobku deklarují z hlediska obsahu a trvanlivosti. Připomeneme-li si známou věc o výrobě

(pokračování na str. 4)

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

čtvrtletník

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661

vedoucí redakce: Bc. Lenka Povová
redakční rada: předseda Bc. Jiřina Pečnerová
členové: Monika Rosová, Ing. Jiří Vích, MBA
sazba a tisk: Reklamní agentura Daniel s. r. o.
náklad: 2500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: archiv OHK Most

Editorial, JoJo	3
Obsah	4
JoJo+	5
Kvalita a cena	6 - 9
Společenská odpovědnost	10
Noticky	11
Mikrobiologická bezpečnost potravin	12 - 13
Kvalita života a cena	14 - 15
Zákaznický audit	18
„Rotariánské“ zamyšlení nad pojmem kvalita	22
Kvalita a ceny	23
Míra a ocenění kvality	24
Jaká je kvalita života podnikatelek v našem regionu ?	26 - 27
Ženy podnikatelky	28
Slovník	29
Energetický blackout	30 - 31
Info úřadu OHK Most	32
Zástupci Krajské hospodářské komory Ústeckého kraje v Bruselu	33
Jakou cenu má kvalita?	34

Vše, co se do Temy nevešlo, naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

(pokračování ze str. 3)

slavičí paštiky v poměru jednoho slavička a jednoho koně, pak i taková paštika může být zdraví nepoškozující a i chutná, tedy v rámci deklarovaných parametrů i kvalitní. Pokud bychom tuto absurdní myšlenku dále rozvíjeli, např. sto slavičků a jeden kůň, nebo tisíc slavičků a půl koně, dostaneme se do docela složitých konstrukcí, což ukazuje na to, že v oblasti kvality potravin nemusí být tak jasná jak to na první pohled vypadá.

Pane prezidente, jak se vy díváte na kvalitu potravin a jak bychom ji měli hodnotit a hlavně platit?

Mít kvalitní potraviny patří podle mne k základním hodnotám lidského života. Každý z nás potřebuje

jíst, každý den několikrát. To, co jíme má zásadní vliv na naše zdraví a na náš život. Jsem proto udiven, že tato základní hodnota našeho života v podstatě nezajímá zodpovědné činitele.

Příklad první: Vzpomínám si, jak expremiér Petr Nečas pobíhal v poslední předvolební kampani s dvěma síťovkami s nákupem potravin. V jedné jich bylo méně, v druhé více a argumentoval, že když vyhraje volby, tak si budou občané moct koupit tu druhou, s více potravinami. Ani slovo o kvalitě, o nutriční hodnotě. To je dostatečně vypovídající epizoda, jak myslí naši politici.

Příklad druhý: Dnes a denně jsme zasypávání letáky obchodních řetězců s nabídkou potravin, přičemž jediným lákadlem je cena. Opět ne kvalita a hodnota potravin.

Příklad třetí: Kupte si v obchodním řetězci špekáček a nakrájejte si ho na kostičky pod vajíčka. Budete se divit co z něho na pánvi vyteče.

Můj názor je, že jíme špatně, že obchodní řetězce, které ovládají už 80% maloobchodního trhu

potravin v honbě za zákazníkem a za ziskem tlačí kvalitu dolů. Dělalí to jednoduše. Nadiktují výrobcům potravin cenu, za kterou jeho zboží koupí. Ta je velmi nízká a potravinář má dvě možnosti. Buďto se do ní vejde a může vyrábět a nebo ne a může fabriku zavřít, Samozřejmě volí tu první. Bojím se, že ve třetí uvádějící větě před otázkou je přesně vystižena obchodní politika valné části obchodních řetězců.

V kontextu s vaší otázkou bych chtěl naznačit řešení, jak dál. Tak předně musíme my spotřebitelé věnovat pozornost tomu, jaké potraviny a od jakého obchodníka nakupujeme. Měli bychom vyhledávat především potraviny české a dále obchodníky, kde dostaneme kvalitu. Měli bychom se vracet k regionálním výrobcům, kteří nejsou anonymní. Druhá část řešení je na politikách. Ti musí přestat přehlížet praktiky většiny nadnárodních obchodních řetězců a musí sáhnout k legislativním opatřením, která řetězce přinutí, aby se chovaly slušně a nikoliv jako na dobytém území. Jsem si jist, že přišla doba, kdy výrazně roste poptávka po kvalitních českých potravinách.

JO-JO PLUS

Jedna otázka – jedna odpověď

A ještě jednou s prezidentem Agrární komory o potravinách

Přesto, že jsme se upsali myšlenkám o jednotné Evropě, přece jenom není od věci mít v některých komoditách to své jisté. Je známo, že náš stát ztratil až na výjimky soběstačnost v základních potravinách. To může vyvolávat v řadě lidí jisté obavy, ale paradoxně jsou prodejny supermarketů plné, až přeplněné potravinářským zbožím. Takže opět dilema: dobře - špatně?

Jak vidí problematiku soběstačnosti v potravinách prezident Agrární komory.

Vidím ji, bohužel, dost tragicky. Dovážíme už přes 50% spotřeby vepřového masa, 47% sýrů, 22% vajec, 20% brambor, 60% zeleniny mírného pásma, velké množství ovoce. Bilance našeho agrárního zahraničního obchodu se potácí na mínus třiceti miliardách korun ročně. Pro srovnání, sousední Poláci ji mají plus 5 miliard zlotých. Zatímco my dlouhá léta kritizujeme společnou zemědělskou politiku Bruselu a dotace, Poláci ji využili ve prospěch svých farmářů, svých potravin a venkova. V polských obchodech je problém koupit jinou potravinu než polskou.

Dovolte mně jeden ilustrační příklad. Nedávno skončily žně a my musíme rok co rok vyvézt 1,5 až 3 miliony tun obilí (podle úrody), pro které zde není díky nízkým stavům chovaných hospodářských zvířat užití. Zejména jde do Polska a do Německa. Tam jím krmí například prasata, zaměstnají lidi, ponechají si přidanou hodnotu a vyrobí hotové výrobky, které se ziskem vyvezou k nám. Loni jsme dovezli vepřového už 226 tisíc tun, z toho z Německa polovinu. Troufám si tvrdit, že takto se nechová žádná civilizovaná země. Sečteno a podtrženo, naše země nevyužívá své přírodní, výrobní a lidské zdroje. Necht' to nezní jako fráze, ale za každým litrem čes-

kého mléka, kilem vajec, masa a dalších potravin je kousek obdělané krajiny a zaměstnaný člověk. Je to česká krajina a český člověk.

Lehkovážná cesta, na kterou jsme se vydali, je nebezpečná. Ne snad proto, že bychom se dožili doby, kdy bude potravin nedostatek, ale jestliže jsme hrubě nesoběstační, tak jsme velmi zranitelní a každý problém na komoditním trhu zaplatí český spotřebitel. Uvedu poslední příklad a sice průřvih s cenou vajec na počátku minulého roku. Jistě si každý pamatuje, že stály až 6 Kč za kus. V sousedním Německu stály stejné vejce přesně polovinu. Tehdy měly obchodní řetězce problém nakoupit vejce z tzv. obohacených klecových technologií, kde mají slepice větší pohodlí. Mnoho zemí EU tuto vyhlášku nespĺnilo a tak byl na trhu problém. A proč mělo Německo cenu poloviční? Jednoduše proto, že je ve výrobě vajec soběstačné. Energetickou a potravinovou soběstačnost pokládám za základ hospodářské politiky každého rozumně řízeného státu.

Tato problematika má ale širší rozměr, který se pokusím vysvětlit. Když jedete českou krajinou, tak vidíte velké plochy obilí, řepky, kukuřice, ale málo píce, brambor, cukrovky, zeleniny, luskovin a úplně zmizel len. To dnes vidí každý laik. Když byste se podívali do stájí farem, pak byste viděli, že jsou poloprázdné, že je zde málo chovaných hospodářských zvířat. A právě zde začíná potravinová sobě-

stačnost a s ní se váží zaměstnanost. A zde začíná potřeba pěstování krmných plodin, například pícnin na orné půdě pro hovězí dobytek. Za 20 let jich zmizelo z českých polí 530 tisíc hektarů! Namísto nich je pšenice a řepka. Dříve byl každý třetí hektar orné půdy zelený, dnes jenom každý šestý. Takže potravinová soběstačnost není jenom o potravinách, ale o celém systému hospodaření na půdě, o naší krajině, o zaměstnanosti. Zkrátka o zásadních národohospodářských otázkách.

Vážení čtenáři, není určitě náhodou, že slova prezidenta Agrární komory připomínají naše slova o energetických surovinách? Asi je něco velmi špatně v našem státě.

Redakční poznámka

Kvalita a cena

Motto: *Kvalita čili jakost, je údaj o vlastnosti nějaké věci či úkonu a odpověď na otázku „jaký?“ (latinsky qualis?) – podobně jako kvantita odpovídá na otázku „kolik?“ Kvality jsou obvykle přímo dostupné smyslovému poznání, kdežto kvantitu je třeba zjišťovat měřením. V důsledku toho ovšem kvality závisejí na úsudku a schopnostech pozorovatele, kdežto kvantitativní údaje lze obvykle ověřit a jsou objektivnější.*

Redakce:

K dnešnímu prázdninovému diskusnímu rozhovoru na téma kvality a jakosti jsme pozvali JUDr. Ing. Roberta Szurmana, ředitele odboru mezirezortních záležitostí Ministerstva průmyslu a obchodu, ale zejména předsedu Rady kvality ČR. Diskuzním partnerem mu bude tradičně předseda OHK Most, Ing. Rudolf Jung.

Kdo je JUDr. Ing. Robert Szurman:

- v letech 2005 – 2007 vykonával na Ministerstvu průmyslu a obchodu funkci náměstka ministra
- od roku 2007 do 2010 zastával post zmocněnce ministra průmyslu a obchodu pro projekt Hyundai
- v roce 2010 byl jmenován do funkce ředitele odboru mezirezortních záležitostí na Ministerstvu průmyslu a obchodu
- zároveň je od roku 2005 předsedou Rady kvality ČR

Co je kvalita?

Jung:

Pane předsedo, především vás vítám na stránkách našeho časopisu a pojďme rovnou k věci. Na internetu lze nalézt nepřehledné množství definic kvality a jakosti, ze kterých jsem jednu použil v mottu. Ale co je to vlastně kvalita v našem vnímání. Zkusíme-li si nyní vzít tužku a papír a napsat během pár minut, co je to v našem individuálním poznání kvalita, pak se záhy zjistí, že popsat tento pojem slovy a pak dospět k nějaké všeobecné definici, je docela obtížné. Každý si totiž pod tímto pojmem představí a očekává něco jiného. Někdo výrobek, někdo prostředí, někdo službu a někdo třeba kulturní prožitek. Slovo kvalita již má opravdu mnoho definic a několik je popsáno dokonce v mezinárodně platných normách ISO, ke kterým se jistě také dostaneme. Navíc kvalita má bezesporu i řadu stupňů od mizerné, přes dobrou až vynikající. Také optimální ve vztahu k ceně a životnosti. Já si s laickým zjednodušením myslím, že hlavní je spokojenost zákazníka s jeho vnímanou kvalitou produktu ve spojení s cenou, při čemž je na jeho tváři vidět úsměv. Ale dnešní kybernetický svět nemá rád jednoduché definice. Kvalita se dokonce dočkala i své „Strategie Národní politiky kvality 2011 – 2015“. Tak jakou „jednoduchou“ definici by nám na úvod nabídl sám předseda Rady kvality ČR?

Szurman:

Než uvedu některé definice, neškodí trochu pohledu do historie. Za první doložený akt o kvalitě se považuje ustanovení z Chamurapiho zákoníku (první babylonská dynastie, 1792 – 1750 před

n. l.) týkající se kvality a bezpečnosti staveb i sankcí za porušení těchto ustanovení. Ustanovení o kvalitě říká, že pakliže stavitel postaví občanovi dům a ten se zřítí a usmrtí majitele, je nutné usmrtit i stavitele. Zákoník má 282 ustanovení. Epilog je vytesán klínovým písmem do čedičové stély (je uložen v Louvru v Paříži). Největší posun v rozvoji problematiky kvality pak spadá do druhé poloviny 20. století, kdy byly definovány základní principy neustálého zlepšování kvality, principy filozofie TQM (totálního řízení kvality), vznikly mezinárodní normy (ISO řady 9000), byly přijaty zásady Národních cen za kvalitu (Demingova cena v Japonsku, Cena Malcolma Baldrige v USA, Evropská cena dle modelu EFQM, Národní cena ČR za kvalitu), byla přijata Evropská charta kvality (1998) a později i Charta kvality ČR (2008), v ČR byl přijat program Národní politiky kvality a ustavena Rada kvality ČR (2000).

Čeho všeho se kvalita týká

Většinou se o kvalitě hovoří v souvislosti s produkty, tedy s tím, co smluvní strana dodává zákazníkovi. Kvalita se chápe jako soubor vlastností, které produktu (výrobku, službě) dávají schopnost splnit potřebu zákazníka a uspokojit jeho požadavky.

Kvalitu je však třeba chápat daleko širěji, týká se jednotlivých lidí, týmů či útvarů v organizaci, vztahů mezi nimi, i organizace jako takové a jejich vztahů k okolí. A toto platí i pro různé organizace, obory a odvětví, služby, zdravotnictví, vzdělávání, kulturu, státní i veřejnou správu a bezpečnostní složky.

Za nejširší pojetí kvality považuje Rada kvality ČR kvalitu života. Trvalé zlepšování kvality života občanů při udržitelném rozvoji je i předmětem Strategie Národní politiky kvality 2011 – 2015.

Dovolte mi uvést výběr nejnámějších definic kvality:

- Kvalita je vhodnost pro použití (Joseph M. Juran)
- Kvalita je shoda s požadavky (Phil Crosby)
- Kvalita je simultánní a kontinuální spokojenost všech zúčastněných stran. (Peter Bootsma)
- Kvalita firmy se týká homogenní konzistence produktů, výrobních metod, postupů, které se zabývají zákazníci, dodavatelé, akcionáři, lidmi a životním prostředím. Koncept kvality zahrnuje i dobré vlastnosti jako otevřenost, zodpovědnost, pozornost a inteligenci. Kvalita je hlavní proces orientace. (Annette Sillje – Holandsko)
- Kvalita je souhrn vlastností výrobku (či služby), které určují jeho způsobilost uspokojovat předem stanovené nebo předpokládané potřeby uživatele (zákazníka). (ISO 8402)
- Současně platná definice dle ČN EN ISO 9000:

Kvalita je stupeň splnění požadavků souborem inherentních znaků (inherentním znakem se rozumí vlastní, vnitřní, trvalý znak objektu, o jehož vlastnost se jedná. Dle mého názoru však tato definice není dobře srozumitelná a do budoucna by se mělo uvažovat o její inovaci.

Protože jsme se v tomto tématu věnovali do značné míry i definicím, dovoluji mi připomenout, že v České republice je dlouhodobě používán pro označení kvality výraz „jakost“ (z ruského „качество“). V roce 2008 rozhodl Český normalizační institut, na základě doporučení podnikatelské sféry, nahradit ve všech normalizačních dokumentech tento pojem obratem „kvalita“. Platí ovšem, že jde o synonyma a v praxi lze používat obě slova. Snahy některých odborníků definovat „jakost“ odlišně a dát tomuto výrazu jiný význam, neuspěly. Rada kvality ČR ve všech svých dokumentech a aktivitách používá termín „kvalita“.

Důvěra a kontrola

Jung:

Svou odpověď potvrzujete můj názor, že pojem kvality je poměrně těžko definovatelný. Jako u všech těžko definovatelných pojmů hrozí jeho tendenční výklad a trůfám si říci i zneužití. Mnohdy si i aktéři specializovaného dění vytvářejí vlastní kritéria, která si sami hodnotí a oceňují. Vezmeme-li jako příklad třeba módu, pak bych chtěl vidět dámu, která by vyšla na ulici v super modelu z módní přehlídky. Ona módnost mnohdy válcuje kvalitu a užité vlastnosti, což neplatí jen u oblečení. Jsem rád, že se lidé, i když oklikou, vrací k tradičním, osvědčeným materiálům a hodnotám (kde jsou dnes kdysi slavné dederonové košile a naopak třeba i klasické „olympijské“ holinky udělají „díru“ do světa). Pokud lze dát kvalitu produktu do přímé souvislosti s cenou a životností, pak je to nějak uchopitelné. Ale použil jste pojem „kvality života“ v souvislosti s pojmem „udržitelného rozvoje“. Tady je to složitější, zneužitelnější a rád bych se k tomu v našem rozhovoru později vrátil. Ale zůstaneme-li u jednoduššího vztahu, tedy kvality a uplatnitelnosti na trhu, pak bych se na to podíval ve dvou skupinách. V té první já jako spotřebitel hmatatelného produktu mohu celkem snadno posoudit, zda kvalita odpovídá „mé“ ceně – mám dost informací od výrobců a prodejců, což je podstatné zejména u potravin, do kterých od složení po historii výroby a prodeje nevidím. To mohu z uživatelského hlediska svými schopnostmi a obecnou praxí posoudit. Většinou se případně „spálím“ bez větších následků jen jednou. Ale v té druhé skupině jsou produkty a služby, na které jsem se svými znalostmi krátký a ani dopady nejsou stejně rychlé, jako třeba u pozření zkažené nebo nekvalitní potraviny. Tady jsem jako občan odkázán na jinou autoritu, která by mě měla před nekvalitou, nebezpečností a třeba i zvlášť ochránit. Roli této autority nemůže sehrát nikdo jiný než stát, pomínu-li výjimky, kdy tuto roli sehraje cena. Státy tuto roli vesměs hrají a k praktickému výkonu vytvářejí systém. Systém plodí instituce, ty plodí byrokracií, ta plodí legislativu a ta plodí dozorové orgány, ale také šibaly a podvodníky. Alkoholová aféra je toho smutným dokladem.

Pane předsedo, dá se ve stručnosti nastínit ten státní systém stanovování a hlídání kvality?

Szurman:

Za minulého režimu se stát pokoušel direktivně kvalitu všech produktů ovlivňovat a kontrolovat. Povinně byly v organizacích zaváděny komplexní systémy jakosti, při ministerstvu kontroly byl vytvořen samostatný útvar, který kontroloval kvalitu přímo ve firmách. K ničemu to nebylo a kvalitu produktů českého průmyslu to nijak nepozvedlo. Problém byl v ekonomickém systému. Chyběla konkurence, hlavní stimulátor kvality.

Na druhou stranu byly vytvořeny v oblasti ochrany spotřebitele kvalitní dozorové orgány – Česká

že do tržního prostředí nepatří. Zákon ale přežil, byl již mnohokrát novelizován s cílem stále lepší ochrany spotřebitelů. Ten také stanovuje povinnosti nejen výrobců a poskytovatelů služeb (z pohledu bezpečnosti produktů), ale i povinnosti a práva dozorových orgánů.

Takže odpověď na otázku, zda dozorové orgány představují v tržním hospodářství byrokratickou zátěž či nikoliv, zní, že jejich místo je nezastupitelné.

Kvalita, značka a cena

Jung:

Zůstaňme ještě u té věcně a hlavně prakticky spojené dvojice kvality a ceny. Zde mimochodem nelze

obchodní inspekce, Státní ústav pro kontrolu léčiv, v potravinářství pak Hygienická služba, Zemědělská a potravinářská inspekce a Veterinární správa. V období, kdy bylo Československo soběstačné při výrobě potravin a skoro nic se nedováželo, plnily tyto orgány bez větších problémů svoji funkci.

Změnu přinesla až revoluce. Po roce 1989 nejdříve převládl názor, že tyto státní orgány jsou zbytečné, že vše (i kvalitu potravin, léků hraček apod.) vyřeší trh. Vznikla celá řada privátních laboratoří, které do určité míry nedostatečně suplovaly jejich funkci, postupně si ale našly své místo na trhu jako služba dodavatelů. Žádný z výše uvedených kontrolních (dozorových) orgánů naštěstí zrušen nebyl. Postupně, s volným pohybem zboží v EU, začaly tyto orgány nabírat na důležitosti, začaly spolupracovat s obdobnými orgány v EU, vznikly systémy rychlého varování a předávání informací o nekvalitních a nebezpečných produktech.

Je dlužno ještě dodat, že v roce 1992 vznikl první Zákon na ochranu spotřebitele. Stal se předmětem kritiky tehdejší vládní garnitury s argumentací,

nevzpomenout již klasického „Šimko-Grossmannovského“ výroku „Nechci slevu zadarmo“ – řada slev nás přijde v konečném saldu velmi drahé. O roli občana jsem se již v předchozím vstupu zmínil a své marketinkové hlouposti si sám a za své „odskáču“. O tom není pochyb. Ale co když se nemoudře chová ta autorita, na kterou se musím spolehnout a kterou si v podstatě platím. Mluvím samozřejmě o státu, který „mé“ veřejné peníze utrácí formou veřejných zakázek. Musím se logicky dostat k zákonu o veřejných zakázkách, který zcela ignoruje parametry kvality a životnosti. Přes podnikatelské protesty a varování jeho dnes platné znění prakticky za hlavní parametr považuje cenu, a to tu nejnížší. Není divu, že jen půlroční praxe přinesla nutnost novelizace, která v aktuálním politickém prostředí kdovíjak a kdy dopadne. On je totiž hodnotící parametr té nejnížší ceny pro zadavatele a kontrolory veřejné zakázky velmi lukrativní. Mohu, a to ze strany dodavatele i objednatelů, zapomenout na odbornost, žádoucí praxi a zkušenosti, etiku řemesla, vzhled díla a jeho životnost, protože kupeckými počty vládne dnes každý a dodržení naúčtované ceny je jednodu-

chým úkonem. Nezdá se Vám, pane předsedo, že je tady něco špatně?

Szurman:

Různé kvalitářské teorie vycházejí z toho, že cena produktů by se měla odvíjet od nákladů na kvalitu. Mezi ně patří náklady na kontrolu (včetně osobních nákladů), náklady na měření, náklady na vadné produkty včetně reklamací. Jde o vnitřní náklady organizace. Tyto náklady by se měla každá organizace snažit optimalizovat, ať již technickými, organizačními nebo systémovými opatřeními. Zde má své místo certifikace dle norem ISO, především však modely národních cen (EFQM, Malcom Baldrige), které umožňují najít slabá místa pro zlepšování, optimalizovat procesy a pravidelně ověřovat ekonomické výsledky. Já však vycházím ze zásady, že cena je to, co je zákazník (spotřebitel) za produkt ochoten zaplatit.

Kvalita a ISO

Jung:

Synonymem i fenoménem kvality se v našem podnikatelském prostředí staly normy ISO. Naše podniky a podnikatelé byli vystaveni intenzivnímu tlaku na získání certifikátů dle norem ISO, a dokonce jedna banka poskytovala i výhodné úvěry na nemalé náklady, které nadnárodní certifikační společnosti pro ČR nastavily. Stal se z toho i výhodný a povinnými recertifikacemi i dlouhodobý obchod. Řada veřejných zakázek, ale i u nás se usídlých montoven, si dala jako základní podmínku zařazení do výběru dodavatelů vlastnictví těchto certifikátů. I komora se svojí propagační činností zasazovala o získávání certifikátů dle norem ISO, i když se někteří podnikatelé začali dívat na toto se skepsí. Ale nic proti tomu, naše firmy potřebovaly vnést do svého vnitřního života pořádek a státní iniciativa byla také v pořádku. Tady mě napadá povzdech jednoho podnikatele: „ISO nám moc zakázek sice nepřineslo, ale alespoň jsme si uklidili dvůr.“ I naše okresní komora věnovala nemalé prostředky a zřídili jsme si vlastní certifikační orgán KOMORACERT®. Ovšem dosud platná novela zákona o veřejných zakázkách nás doslova šokovala, když místo tlaku na zvyšování kvality a konkurenceschopnosti, byl požadavek na ISO z tohoto zákona vypuštěn. Tím stát udělal z podnikatelů, kteří investovali do získání norem kvality, doslova hlupáky. Jak to vidíte ze svého postu Vy?

Szurman:

Já považuji přínos norem ISO 9000 pro rozvoj péče o kvalitu v České republice za pozitivní. Na kvalitu se začalo nahlížet jinak než v minulosti, kdy jediným odpovědným byl kvalitář. Firmy i neziskové organizace si musely zvyknout na to, že kvalita je věcí všech a každý v organizaci má ve vztahu k ní konkrétní odpovědnost. Vznikaly tzv. Matice odpovědnosti, které velice jednoduše tyto odpovědnosti

specifikovaly. Vývoj v tuzemsku šel však nedobrym směrem. Velmi diskutabilním počinem byly různé způsoby podpor ze strany EU a ministerstev. Jak uvádíte, začaly vznikat a působit různí poradci a certifikační orgány (dnes je jich zde kolem devadesáti, z toho cca čtyřicet zahraničních), jejichž cílem častokrát nebylo zavedení kvalitního systému, který by výrazně ovlivnil chod organizace, ale vlastní zisk. Řadě ředitelů se jednalo také pouze o to „mít ten potřebný papír pro veřejnou zakázku“. Výsledkem bylo, že Česká republika je zemí s nejvyšším počtem certifikátů na jednoho obyvatele na světě. Není proto divu, že ministr pro místní rozvoj zrušil povinnost dokladovat svoji kvalifikaci při veřejných zakázkách certifikátem. Výsledek? S vaničkou se vylilo i dítě...

Důsledkem současného zákona o veřejných zakázkách je mimo jiné i to, že jejich zadavatelé si mnohdy zákon pořádně nepřečtou a jako jediné kritérium stanoví cenu. Zákon však umožňuje formulovat kvalitativní kritéria, při jejichž naplnění může uchazeč využít i toho, že je držitelem certifikátu. Držení certifikátu jako součást plnění kvalitativních kritérií však nemůže otevřeně dokladovat, což je také špatně.

Vrcholem současného přístupu ze strany nejvyšších orgánů k normám ISO je pak pokuta, kterou udělil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jedné vysoké škole za to, že si „dovolila“ požadovat od svého dodavatele certifikát ISO 90001.

Závěrem – norma, zvláště ve verzi 2009, je vhodným nástrojem pro podporu kvality řízení organizace. Správně uvádějí někteří autoři, že ISO 9000 je normou ne o řízení kvality, ale o kvalitě řízení organizace. Pokud je takto chápána, je přínosem jak pro firmu, tak i její zákazníky.

Kvalita života a udržitelný rozvoj

Jung

Jestli jsme se zatím bavili o vcelku uchopitelných a měřitelných výkladech pojmů kvality, pak se dostáváme i k jeho víceméně abstraktním pojmům kvality, a to kvality života a úzce souvisejícím pojmem trvale udržitelný rozvoj. I když se to slovo „trvalý“ z dnešní praxe vypustilo, přesto by se chtělo zvolat slovy a přízvukem excelentního komika Felixe Holzmann – „Co to je?“ Vy sám jste se už v úvodních pasážích zmínil o těchto pojmech, a že jsou jako nejširší pojetí kvality a udržitelného rozvoje i předmětem činnosti Rady kvality ČR a příslušné strategie. Lidé, pro které je toto zjevně určeno, jsou různí. Mají různé záliby, potřeby, schopnosti, vlastnosti a žijí v různých velmi se lišících částech našeho světa, jsou bohatí a chudí, jsou mírumilovní i válečtí, jsou věřící i nevěřící – a mohl bych pokračovat. Kvalita života je zkrátka složitý a velmi široký pojem. Je těžko

uchopitelný a dotýká se chápání samotné lidské existence a smyslu života. Tím se také přímo nabízí jako zviditelňující a vždy účinný nástroj různých ekologů, pseudoekologů a i tzv. ekoteroristů. Pod těmito vízemi je dovoleno téměř vše, pokud se toho ujme vyšší forma, kterou je politika. Ale to jsme u jiného tématu. Nicméně, jsme v Severozápadních Čechách a jeden příklad za všechny. Je nepopíratelné, že základem jakéhokoliv rozvoje, či lépe udržení slušné existence, je dostatek energií. A tady jsme u toho, kdy pod těmito pojmy kvality života a rozvoje jsme ochotni zlikvidovat vlastní uhelnou energetiku pod vizí jakýchsi čistých energií. Proč ne, má to ovšem háček. Musíme na to mít. Pokud nejsou zdroje, pak jdou stranou všechny ideály. A k příkladu se nemusí jít daleko, stačí se na podzim projet po našich vesnicích a pohledem na kouřící komíny dumat, kde jsou ty ideály o šetrném a ekologickém topení šetřícím ovzduší pro lepší kvalitu toho našeho života. Zkrátka, ideály jsou jedna věc a skutečnost je v přímé úměře k obsahu peněženek aktérů. A kvalita života??? Dalo by se o tom diskutovat hodiny, ale na to nemáme prostor. Tak podle vás, pane předsedo: kvalita života a udržitelný rozvoj – „co to je???“ a jak na to?

Szurman:

K tomu není co dodat. Vezmeme-li za základ diskuse definici udržitelného rozvoje, pak udržitelný rozvoj je takový způsob vývoje lidské společnosti, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich životní potřeby, přičemž nesnižuje rozmanitost přírody. Jde o průnik sociálních a ekologických požadavků a ekonomického rozmachu. Mnoho autorů však upozorňuje na to, že tyto požadavky se regionálně mohou měnit. Co platí na Mostecku, nemusí platit na jižní Moravě a naopak. Jen málokdo, zvláště naše veřejná správa, si tyto regionální rozdíly při formulování zákonů uvědomuje.

Z této definice však můžeme snadno formulovat i požadavky na kvalitu života. Přestože o kvalitě života máme každý jiné představy, což závisí na našem ekonomickém postavení a vztahu k přírodě, jedno máme skoro všichni společné, a to to, čemu se zkráceně říká „sociální jistoty“. Ačkoli se k tomuto výrazu staví různě levice i pravice, všichni chceme solidní zdravotní péči, bezpečnost nejen na silnicích, ochranu slabších a postižených občanů, ochranu rodiny, odpovídající práci. To jsou podle Maslowa ty nejzákladnější požadavky na kvalitu života. Vzdělání, kultura, sport, volnočasové aktivity, osobní růst atd. tvoří již vyšší stupně Maslowovy pyramidy.

Pokud si Rada kvality ČR dala jako stěžejní cíl podporovat a propagovat udržitelnou kvalitu života v České republice a její konkurenceschopnost, pak má na mysli vyvážené propojení výše uvedených aspektů udržitelného rozvoje – sociálního, ekologického a ekonomického s tendencí dynamického

růstu. Toto vše je též součástí Radou kvality ČR vytvořeného dokumentu Strategie Národní politiky kvality 2011 – 2015.

Kvalita a kvantita

Jung:

Pojďme se na závěr podívat ještě na jeden, tedy filozofický rozměr slova kvalita. Zákonem dialektiky jej nerozlučně spojují se slovem podobným, a to kvantita. Spojuje je a cituji z Wikipedie, „Zákon kvantitativních a kvalitativních změn, který také bývá nazýván zákonem kvantity a kvality nebo také zákonem přechodu kvantitativních změn ve změny kvalitativní skokem. Objasňuje způsob, jakým probíhá vývoj. Každá věc i jev mají svou kvalitativní a kvantitativní stránku. Jsou od sebe neoddělitelné, existují vždy spolu v dialektické jednotě. Neexistuje nic, co by nemělo svou kvantitu a kvalitu, neexistují kvantita či kvalita samy o sobě. Jsou to dvě stránky téže skutečnosti. Vzájemně se podmiňují, ovlivňují a mění se. Vše je určeno jak kvalitativně, tak kvantitativně, přičemž kvalitu nelze redukovat na kvantitu v ní obsaženou“. Kvantita a kvalita jako kategorie se vyskytují od Aristotela až po Kanta a bezesporu se navzájem ovlivňují a jsou navzájem většinou v nepřímé úměrnosti. Šlo by i souhlasit s obecnou frází „Čím větší kvantita, tím v očekávání menší kvalita“. Asi bychom se na naše stránky nevešli s celým spektrem možných příkladů a myšlenkových úvah, ale snad pro podnikatele jeden z důležitých. Je to kvalita a kvantita pracovní síly. Zde platí naplno ona nepřímá úměra a našim vzdělávacím systémem (dá-li se to tak nazvat) produkovaných cca 80 % „maturantů“ z každého populačního ročníku, je pro standardní zdroje pracovních sil a kvalitu středních technických pracovníků doslova katastrofou (Vš raději vynecháme). Stejně je paradoxní, že v oblastech, kde míra nezaměstnanosti přesáhla jistou kvantitativ-

ní mez, mění se kvalita myšlení a ochoty pracovat oné dotčené skupiny. Registrují se oprávněné stížnosti místních podnikatelů na nedostatek pracovních sil, tedy sil ochotných pracovat v žádoucích oborech. Nemluvíme o ochotě „vzít“ zaměstnání. Ale vraťme se k tomu sousloví. Jak to pro praxi vidíte a pracuje Rada kvality ČR při svých úvahách a doporučeních s onou kvantitativní stránkou věci nebo ji považuje za překonaný historický anachronismus?

Szurman:

Pro oblast kvality výrobků skutečně v nedávné minulosti i platilo „čím větší množství výrobků, tím nižší jejich kvalita“. Nástupem moderních výrobních technologií, měřicí techniky, i postupným růstem úrovně kvalifikace obslužného personálu, se tato nepřímá úměrnost stala anachronizmem.

Chtěl bych ale zdůraznit, že ačkoliv nepochybuji o tom, jak hodnotíte úroveň vzdělání absolventů škol, v oblasti úrovně lidí, kteří pracují v oblasti kvality, toto tak zcela neplatí. Rada kvality ČR podporuje růst kvalifikace kontrolorů, techniků, manažerů i auditorů kvality spoluprací s Evropskou organizací pro kvalitu (EOQ), jejíž vzdělávací programy s následnou personální certifikací úspěšně nabízí prostřednictvím svých členů (Česká společnost pro jakost, o. s. a DTO CZ, s. r. o.) podnikatelské veřejnosti.

Domnívám se, že současný stav v České republice, kdy školy produkovaly převážně „manažery všeho“, bylo zapříčiněno především politikou státu (trh vyřeší všechno), odklonem od klasických výrobních profesí (budou nás živit služby – fabriky nepotřebujeme) a podporou odvětví služeb. Rušení odborných učilišť je toho jen dokladem. Toto se týká i středního odborného školství; dřívější absolvent průmyslové školy byl připraven na pozici ve

výrobní firmě. Dnes tomu tak není. Řekl bych, že zde nejde ani tak o vztah kvalita – kvantita, ale o nastavený celý proces nejen vzdělávání, ale koncepce a strategie rozvoje České republiky. Náprava se rýsuje – bude to ale nějakou chvíli trvat.

Slovo na závěr

Jung:

Pane předsedo, jste našim váženým hostem na stránkách Temy. Takže jestli máte něco na závěr, tak prosím.

Szurman:

Závěrem bych si dovilil ještě opakovaně poukázat na jeden z důležitých trendových pojmů, jímž je společenská odpovědnost organizací (CSR). Společensky odpovědné chování firem a institucí je to, nač nyní začíná Evropská unie klást vysoký důraz, a Česká republika je díky Radě kvality ČR na tyto požadavky dostatečně připravena. Máme už několik let fungující seriózní systém posuzování firem v této oblasti jak na vrcholné (republikové) úrovni, spjatý s každoroční Národní cenou za CSR, tak na krajské úrovni, realizovaný prostřednictvím tzv. Ceny hejtmana za CSR, která již několik let s velkým úspěchem probíhá v Moravskoslezském kraji. Nově se nyní připojuje Plzeňský kraj a já věřím, že se v krátké době připojí i další. Rada kvality ČR zároveň zrealizovala projekt, jehož výsledkem je možnost podniků svůj vnitřní systém, jímž řídí společensky odpovědné chování, certifikovat a prokázat tak svým odběratelům úroveň firmy v tomto směru. Věřím, že to je cesta našich firem k dalšímu posílení své mezinárodní konkurenceschopnosti a současný tlak EU v tomto směru je dostatečně průkaznou indicií, že ambicióznější firmy by se měly touto cestou vydat.

Děkujeme za rozhovor.

inzerce

„Když je Anežka nemocná, můžu pracovat z domova...“

František
projektový manažer

Umožněte svým
zaměstnancům **sladit**
pracovní a rodinný život...

Pojem sladování pracovního a rodinného života řeší zejména flexibilní uspořádání pracovní doby a znamená to, že si zaměstnanci mohou do určité míry sami upravovat svou pracovní dobu. Díky tomu mohou lépe zorganizovat i své další životní role, třeba výchovu dětí, péči o blízké nebo osobní zájmy.

Takoví zaměstnanci bývají v zaměstnání spokojenější, výkonnější a mají dobrý pocit, že na nich zaměstnavatelé záleží. Zaměstnavatelé, kteří nabízejí flexibilní pracovní dobu, zaznamenali vyšší loajalitu zaměstnanců, nižší nemocnost a vyšší výkonnost firmy jako celku.

BUĎTE MODERNÍ, SPOLEČENSKY ODPOVĚDNÝ ZAMĚSTNAVATEL A UMOŽNĚTE SVÝM ZAMĚSTNANCŮM SLADIT PRACOVNÍ A RODINNÝ ŽIVOT. POMŮŽEME VÁM...

Projekt SPOLEČNÉ PŘÍLEŽITOSTI pro město Most – spolupráce při sladování pracovního a rodinného života
č. CZ.1.04/3.4.04/76.00218 je spolufinancován Evropským sociálním fondem a českým státním rozpočtem.

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Sledujte Mostecké listy on-line
<http://listy.mesto-most.cz/>
Kontaktujte manažerku projektu
Veronika.Loucka@mesto-most.cz

SLAĎOVÁNÍ
PRACOVNÍHO A
RODINNÉHO
ŽIVOTA

Společenská odpovědnost podniků

Ing. Vladimír Bártl

„Společenská odpovědnost podniků“ známá spíše pod zkratkou „CSR“ (Corporate Social Responsibility) se ve světě objevila počátkem 2. poloviny 20. století a znamená takový způsob vedení podniků a utváření vztahů s partnery, který přispívá ke zlepšení reputace a zvýšení důvěryhodnosti podniku.

V českém prostředí je vnímána jako koncept, který by měly uplatňovat především podniky, ale také nestátní neziskové organizace a orgány státní a veřejné správy, protože i ony jsou v souladu s definicí CSR, kterou nově od roku 2011 stanovila Evropská unie jako „odpovědnost podniků či organizací za dopad jejich činnosti na společnost“.

Společenská odpovědnost je tedy v základě koncepce, dle níž se může organizace dobrovolně rozhodnout přispívat k lepší společnosti a čistšímu životnímu prostředí. Je to dobrá příležitost pro podniky či organizace stát se odpovědnějšími, konkurenceschopnějšími či udržitelnějšími z hlediska životnosti firmy – jde tak více než o sponzoring či charitu. Pro podnik může znamenat strategický přístup ke společenské odpovědnosti například přínos z hlediska řízení rizik, úspory nákladů, přístupu ke kapitálu, vztahu se zákazníky, řízení lidských zdrojů, inovační kapacitě atd. „Znovu proto opakujeme, že Společenskou odpovědnost podniků v ČR nechceme regulovat směrnice, ale chceme ji zachovat na rovině dobrovolnosti“.

Vláda přijala v roce 2000 Program Národní politiky podpory kvality. Realizátorem programu byla pověřena Rada kvality ČR. Strategie v oblasti společenské odpovědnosti (CSR) je součástí strategických záměrů Rady kvality ČR od roku 2006, přičemž Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) je pověřeno jejím řízením a organizačním zajištěním její činnosti.

Pro propagaci a koordinaci aktivit v oblasti CSR byla Radou kvality ČR v roce 2008 ustanovena Odborná sekce Společenská odpovědnost organizací, jejímž úkolem je koordinovat aktivity CSR na národní úrovni s cílem dosažení strategických záměrů Národní politiky kvality v oblasti společenské odpovědnosti na léta 2011 – 2015.

V roce 2013 se stalo MPO garantem oblasti Společenská odpovědnost podniků a v současné době je jeho hlavním úkolem ve spolupráci se všemi dotčenými subjekty vypracování Strategického dokumentu a Národního Akčního plánu ke Společenské odpovědnosti podniků. Tento závazek bychom rádi splnili do konce roku 2013, poté budou zmíněné dokumenty předloženy vládě, aby měla přehled o situaci v oblasti společenské odpovědnosti podniků v Česku. Dále budou dokumenty předloženy Evropské komisi, která tento úkol uložila. Jak již bylo naznačeno, problematika je průřezová a dotýká se širokého spektra aspektů např. společenského, sociálního, environmentálního, ekonomického, a proto bylo nutné i zapojení dalších rezortů.

Určitě stojí i za zmínku v současné době probíhající soutěže v České republice v oblasti CSR na národní úrovni, jejichž cílem je vyzdvihnout firmy, které se věnují odpovědnému podnikání, rozvoji společnosti, snižování dopadu na životní prostředí a přinášejí inovativní řešení. „Značným pozitivem pro podnikatelské prostředí je fakt, že počet firem a projektů přihlášených do soutěží se každý rok neustále zvyšuje, to je signálem o rostoucí popularitě a prestiži soutěží věnujících se CSR, a to nás jako gestora za CSR velice těší“. Mezi významné soutěže patří např. „Národní cena za společenskou odpovědnost“, kterou od roku 2009 každoročně vyhlašuje Rada kvality ČR. Zúčastňují se jí jak organizace z podnikatelského sektoru, tak i organizace z veřejného sektoru. V současné době probíhá hodnocení uchazečů. Vítězové cenupřevzou na konci listopadu na Pražském hradě.

Další zajímavou soutěží je „TOP Odpovědná firma 2013“, jejímž organizátorem je platforma Byznys pro společnost. Zmíněné organizace se také zúčastňují soutěže „European CSR Award“ na evropské úrovni.

Pro zajímavost uvádím, že koncem března 2013 zahájilo Generální ředitelství pro obchod při Evropské komisi veřejnou konzultaci k tzv. „konfliktním minerálům“, jejímž cílem je zjistit názor zainteresovaných stran a případnou iniciativu Evropské Unie k zodpovědnému získávání minerálů pocházejících z konfliktem zasažených nebo vysoce rizikových oblastí – například válečné zóny, oblasti ohrožené politickou nestabilitou nebo občanskými nepokoji. Veřejná konzultace, která byla otevřena 26. června 2013, by Evropské komisi měla poskytnout podklad pro rozhodnutí o dalším postupu – jakou cestou se vydat a jak pozitivně tento problém řešit. Uvedená problematika je úzce svázaná se společenskou odpovědností podniků.

Ing. Vladimír Bártl, MBA
ředitel sekce podnikání MPO ČR

Poznámka od KOMORA, s.r.o.

Společenská odpovědnost firem (Corporate Social Responsibility, známá jako CSR) je dobrovolná integrace sociálních, ekonomických a environmentálních hledisek do firemních činností, procesů a pracovních návyků. Filozofie CSR je založena na třech základních pilířích – ekonomickém, sociálním a environmentálním. Ekonomický pilíř představuje jednak korektní vztahy se svými obchodními partnery, ale také například ochranu duševního vlastnictví. Sociální pilíř je charakterizován rovnými přístupy ke všem zaměstnancům a patří do něho například vzdělávání zaměstnanců. Environmentální pilíř je založen na omezování vlivů způsobujících poškození životního prostředí a zdraví lidské populace.

Být společensky odpovědnou firmou je hlavně v zájmu podnikatelského subjektu, neboť odpovědné chování zvyšuje kladné vnímání subjektu veřejností, zvyšuje loajalitu zaměstnanců, snižuje fluktuaci a v konečném důsledku přispívá ke zvýšení produktivity práce a přináší dlouhodobě udržitelnou konkurenční výhodu.

Ing. Jiří Vích, MBA
KOMORA s.r.o.

Noticky

rubrika od Lucie Bartoš

Další série krátkometrážních noticek od mostecké publicistky k zamyšlení a rozvíjení vlastních idejí, tentokrát na téma KVALITA A CENA.

Hodlám se zmínit o malíři s uříznutým uchem, distributorech fekálních bakteriích, stylistech voňavých zdechlin a paradoxu Asiátů. Víte, americký spisovatel Henry Miller říkával, že cena se nevyjadřuje jen v dolarech a centech, ale i v potu a krvi, nudě, rozbitých domovech, rozdrčených ideálech, nemoci a šílenství. A o tom všem jsou příběhy těch, které jsem první větou ohlásila. S cenou toho, co kupujeme, souvisí. Dnes už víme, že cena čokoliv, co je nabízeno k prodeji, vůbec nesouvisí s tím, kolik práce jsme na to vynaložili – to je už dávno překonaný mýtus anglické raně kapitalistické teorie ekonomie, jak ji prezentoval třeba Adam Smith, byť považován za zakladatele moderní ekonomie.

Hodnota věci či služby je v podstatě subjektivním, či lépe abstraktním měřítkem poptávky a nabídky. A kvalita v tom leckdy hraje druhé housle, někdy dokonce třetí.

■ Když se mluví o ceně historické, je prostřednictvím ní v účetnictví označeno ocenění majetku nebo zdrojů ve skutečně vyšší, za kterou byla věc pořízena. Po deseti, dvaceti letech je to cena mizivá oproti tomu, jakou má na trhu dnes (kdy může navíc získat hodnotu sběratelskou), nebo se z ní pro změnu – třeba vlivem technického pokroku – stane naprostá bezcennost. Cena některých děl se může v čase měnit tolik jako teplotní výkyvy na ruském Ojmjakonu (tam byla v minulém století naměřena teplota minus 71,2 °C, aby se přehoupla na téměř tropických 35 °C.). To mi připomíná jednoho z nejznámějších malířů Vincenta van Gogha, který za jedno desetiletí vytvořil celkem dvou tisíc maleb a kreseb. Prodal jediný obraz, a to rok před svou sebevraždou. Celá leta živořil. Ovšem sto let po jeho smrti se obraz Kosatce prodal za téměř 54 milionů dolarů a Portrét doktora Gacheta za neuvěřitelných 82,5 milionů dolarů. (S nadsázkou se dá říci, že hodnota mnohých uměleckých děl vzrůstá smrtí svého autora. S kvalitou to tedy ovšem nemůže mít až tak moc do činění.)

U uměleckých děl, či užitého umění, je jistě kvalita hodnotou vysoce subjektivní. Z nuly může takový kousek vylétnout až na milionové ceny. Je lépe měřitelná dejme tomu kvalita potravin, kde jejím snížením by logicky mělo docházet ke snížení ceny?

Těžko říct. Nehledě na to, že levná potravina je celkem in, když lidé plní tašky levnými chleby, co do druhého dne zplesniví (tak nějak v nich chybí kvalitní kvásek, vytlačeny takzvanými „ěčky“) a baští cenově výhodné sladkosti, které obsahují fekální bakterie. Říká se „nejsem tak bohatý, abych si kupoval levné věci“, ale v době, kdy rodiny žijí z minimálních mezd a plní košíky podle čísílek na cenovce, se někteří výrobci a obchodníci nezdráhají pustit do regálů prošlé a někdy dokonce zdravotně závadné dobroty. Zvláštní je, že fekální bakterie v mandlových dortech švédských nábytkářských domů Ikea objevily letos zrovna čínské úřady. Právě zboží z Číny je u nás přitom považováno za levné a nekvalitní, často bez potřebných certifikátů bezpečnosti. V kontrastu s tím, že Švédové jsou vnímáni jako disciplinovaní, féroví hráči s vyspělou ekonomikou, je minimálně k zamyšlení, že tento defekt objevili právě Číňané, kteří zmíněné dorty do svých obchodů vůbec nepustili... Právě Číňané, u kterých se říká, že „je-li na trhu poptávka po řepě, není třeba ji mýt.“

■ Když už jsme u Číny, tak Asiaty, s nimiž máme v České republice dennodenní zkušenost (a jejichž zboží s čínským mnozí nesprávně považují za jedno a totéž), jsou vietnamští prodejci. Mám kamarádku, řekla bych tak střední vrstva – ani chudá, ani snobská. Kvalita a cena ji zajímá především při výběru ošacení. Je si sice vědoma, že značka a renomé navyšuje cenu, byť nemusí být nejvyšší vždy to, co je značkové. Tahle moje známá pracuje v oblasti, v níž se dbá na solidaritu a lidskoprávní záležitosti. Když

se rozpálila při hovoru o textilní „segregaci“, vzpomněla jsem si na její názor na vietnamské obchodníky. O Vietnamcích mluvím jako o lidech, kterých si nesmírně váží za jejich píli! S jejich starším děckem chodí na střední školu několik příslušníků tohoto etnika – jsou prý v leccems chytřejší než zbytek třídy. Zvlášť ten, jehož rodiče mají „večerku“, ve které i spí. „Ten kluk má sotva podmínky pro nějaký nadstandardní vývoj, ale je nejchytřejší ze třídy. Pak smekám a říkám - jednou půjdu k doktorovi a budu ráda, že to bude Vietnamec,“ říká mi. Přemýšlím: „Jejich doménou, alespoň tady v našem regionu, jsou teď ale zatím večerky, nehtová studia a tržnice s tvým oblíbeným sortimentem – šaty...“ Její následná reakce mě vrátila zpátky na zem při úvahách o skvělých Vietnamcích, jejichž kvalitou charakteru je jinak oslněna. Jaká reakce? Mají očividně jeden háček, pro který je jí cena jejich výrobků takzvaně „ukradená“, protože okamžitě špitla: „Kdyby mě někdo viděl nakupovat u Vietnamců na tržnici, tak umřu!“

■ Společenský mamon nás pohlcuje. Kdybych vzala rifle z vietnamské tržnice a zavěsila je na ramínko v módním butiku uprostřed města, moje kamarádka by je koupila. Přitom by byly třeba o pár stovek dražší, kvalita by však byla totožná. Pocit určitého společenského statusu zákaznice má pro někoho větší hodnotu než to, co vlastně kupuje... Je to pro něj víc, než možnost ušetřit a mít přitom tu samou věc. Shodná kvalita, vyšší cena „pocitu“. Můžeme jít ale ještě dál. Jak to řekl přední italský tvůrce reklamních kampaní Oliviero Toscani? „Reklama je navoněná zdechlina.“ V konzumním světě nám obchodník prodá i modré z nebe nebo mršinu za cenu kaviáru - když to (myšleno symbolicky i skutečně) správně navoní, a tím dá čemukoliv vyšší cenu bez ohledu na prošlou kvalitu... Kdopak dnes myslí na české rčení Nekupuj zajíce v pytli? Mé kamarádky si bez mrknutí oka kupují navoněné zdechliny a nechají si je luxusně zabalit do růžové taštičky s ouškem, než aby vzaly „na milost“ živoucí kopii servírovanou jim v lepším případě v obyčejné socialistické igelitce. Vypadaly by tak jako nákupní pól, byť by nesly domů totéž či - v absurdnějším případě - třeba i něco lepšího.

■ Na druhou stranu v oblasti veřejných zakázek mám pocit z aplikování zcela opačného modelu (na téma lesk a bída veřejných zakázek bych měla prosit vyčlenění samostatného seriálu...): Jak jinak se dá chápat monokriteriální zadávání i dosti významných, náročných zakázek, kde jediným hodnotícím kritériem je cena. Bez ohledu na kvalitu. Bez ohledu na to, zda je jisté, že finanční prostředky budou využity odborně, bez potíží a bez nutnosti oprav, víceprací, násobně větších výdajů na provoz šmejdu, než by se dalo očekávat při vítězství třeba dražšího pořizovacího produktu. V řadě oborů je skutečně cena přímoúměrná kvalitě (a kvantitě) a to nejlevnější nemusí být zárukou toho nejefektivnějšího, nejehospodárnějšího, nejtrvalejšího či třeba i nejkreativnějšího a inovativního řešení. Nemluvě o bezpečnosti, na kterou je přitom tak kladen důraz a existují i Národní politiky kvality a různá s tím spojená ocenění a certifikace. (Jen málokterý uchazeč o veřejnou zakázku bere kritérium nejnižší ceny jako hrdinskou výzvu k průlomové optimalizaci nákladů při zachování původní kvality. A při zachování ceny lidské práce!)

A o tom to je. Žijeme v Absurdistanu. Právě hodnoty ztrácejí smysl. A dumpingová cena rozhodně není jedinou důležitou hodnotou. Přesto jako by se - navzdory varovnému prstu Oliviera Toscaniho a „jeho“ zdechliny - čeští zadavatelé lukrativních zakázek spokojili s mršinou, protože je pod cenou. Co pak čekat od zmršených zakázek... Aha, tomu se říká hospodárnost.

Lucie Bartoš

LUCIEBARTOS.blog.idnes.cz
www.facebook.com/luciebartos

MIKROBIOLOGICKÁ BEZPEČNOST POTRAVIN: SOUČASNÉ STRATEGIE PRO EFEKTIVNÍ KONTROLU

Prof. Ing. Kateřina Demnerová, CSc.

Trendem dnešní doby je konzumace čerstvých, nezávadných a bezpečných potravin. Ne však každý, kdo vyžaduje tento typ potravin na svém stole, ví, co se vlastně skrývá pod pojmem „bezpečnost potravin“. Ke dvěma, běžně používaným možným přístupům, mikrobiologickému a chemickému, přibyl koncem minulého století další – sledování přítomnosti a obsahu transgenních složek potravin (GMO).

Mikroorganismy přenášené potravinami

Z mikrobiologického hlediska je nutné si uvědomit, že potraviny používané pro výživu, jsou zřídka kdy sterilní, většinou obsahují četná mikrobiální společenstva, jejichž složení je dáno původem potraviny a jejím zpracováním. Většina těchto mikroorganismů pochází z přirozené mikroflóry potravinářských surovin a z mikroflóry vnesené do ní během zpracování (sklizeň, porážka), skladování a distribuce. Počty jednotlivých mikroorganismů v daných potravinách vypovídají o historii jejich přípravy. Ve většině případů mikroflóra potravin nemá patrný účinek na kvalitu, a konzumace potraviny nepůsobí problémy. Jsou však případy, kdy přítomnost mikroorganismů má účinek nevratný, ať pozitivní či negativní:

- způsobuje kažení potraviny a mění její organoleptické vlastnosti,
- je původcem onemocnění konzumenta,
- pozitivně mění vlastnosti potraviny, jako např. různé typy fermentací.

Mikroorganismy, které se v potravinech mohou nacházet, patří mezi bakterie, kvasinky, plísňe nebo protozoa. Působí buď kažení potraviny, nebo jsou nositeli různých onemocnění, převážně spojených s trávicím traktem (alimentární onemocnění). Tato onemocnění mohou být způsobena buď přítomností samotného mikroorganismu, nebo produkcí různých toxinů, jejichž požití může mít i smrtelné následky (*Clostridium botulinum* – botulotoxin, *Bacillus anthracis* - antrax).

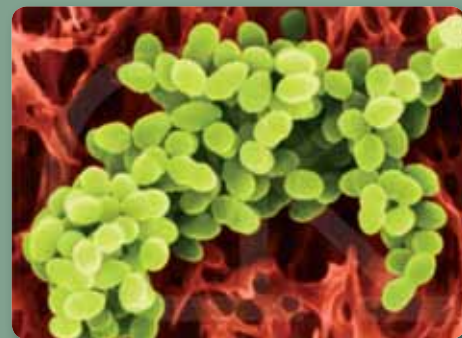
Jako alimentární onemocnění je označováno každé onemocnění člověka a zvířat, kdy se jedinec nakazí požitím kontaminované potravy či tekutiny (vstupní branou infekce je trávicí trakt).

Potravní patogeny jsou jednou z hlavních příčin onemocnění a úmrtí v rozvojových zemích, ročně se jedná přibližně o 1,8 milionů lidí. Ve vyspělých zemích jsou potravní patogeny každý rok zodpovědné za asi milion případů infekčních gastrointestinálních onemocnění. Vlivem evoluce patogenů, ale také díky změnám v zemědělských postupech a zavádění nových technologií zpracování a výroby potravin, se neustále vyskytují nová onemocnění.

Dle Světové zdravotnické organizace (WHO) představují z hlediska celosvětového výskytu největší

riziko pro lidské zdraví bakterie rodu *Salmonella* (obr. 1), *Vibrio cholerae*, patogenní kmeny *Escherichia coli*, dále pak parazitní prvoci (zejména *Entamoeba histolytica*, *Giardia intestinalis*, *Cryptosporidium parvum*), a viry (*Hepatitis A*, *Norovirus*, *Rotavirus*, *Poliovirus*).

Tyto údaje však neodrážejí nejnovější trendy, kdy v průmyslově rozvinutých zemích Evropy a Severní Ameriky je jako původce gastrointestinálních onemocnění již po několik let bakterie *Campylobacter jejuni/coli*. Mezi shora uvedenými mikroorganismy je pro Českou republiku a další evropské státy významné sledovat výskyt *Listeria monocytogenes* v různých typech zrajících sýrů a syrovém mléce, které se stále častěji objevuje na trhu^{1,2}. Výskyt tohoto mikroorganismu nemá rozměr výskytu kampylobakterií a salmonel, ale jako jediný z patogenů přenášených potravinami vyvolává až 30 % mortalitu. Podobný význam má také studium *Cronobacter sakazakii*^{3,4,5}. Tato bakterie je řazena mezi oportunní patogeny, jejichž cílovou skupinou jsou novorozenci s nízkou porodní váhou a obecně kojenci do 3 měsíců věku s dosud plně nefunkč-

Buňky *Staphylococcus aureus*

ním imunitním systémem. *Staphylococcus aureus* (obr. 2) tvoří termostabilní enterotoxiny. Do dnešní doby jich byly identifikovány více než dvě desítky. Tělo na tyto toxiny reaguje již krátkou dobu požití infikované potraviny alimentárními obtížemi.

Mikroorganismy působící kažení potravin neohrožují přímo zdraví konzumenta, ale mění objekt lákavý pro naše chuťové buňky v oslzlou beztvarou hmotu, kterou do úst nevložíme ani za nic, nebo na pohled v krásnou chlupatou kouli (pomeranč, citron – plísň), která se nám sice tak nehnuší, ale požitelná stejně není. A co výborná maminčina hovězí polévka, na kterou se těší celá rodina, ale díky bakteriím se přes noc změnila v kyselou tekutinu, která zanechává nepříjemnou pachutí na jazyku. A možná jste si doma nechtěně vyrobili vinný ocet, když jste nechali nedopitou láhev dobrého vína přes noc otevřenou v kuchyni na stole⁶.

Nařízení EU o mikrobiologické bezpečnosti potravin

Před vstupem naší republiky do EU platila v naší republice legislativa, která kladla na výrobce a distributory potravin, ve srovnání s jinými státy Evropy, poměrně vysoké nároky. Státy EU se snažily po roce 2004 i s naším přispěním vytvořit nové nařízení o mikrobiologické bezpečnosti potravin, které by bylo akceptovatelné pro všechny členské státy. Tato snaha vyústila ve vydání **nařízení komise (ES) č. 2073/2005** o mikrobiologických požadavcích na potraviny, které bylo po dvou letech novelizováno **nařízením komise (ES) č. 1441/2007**.

Základním motem těchto nařízení, která zahrnují pouze ty mikroorganismy, u kterých je dokladováno reálné nebezpečí s ohledem na jejich výskyt a rozšíření, je, že potraviny nesmějí obsahovat mikroorganismy nebo jejich toxiny či metabolity v množstvích, která představují nepřijatelné riziko pro lidské zdraví. Hlavní odpovědnost za plnění tohoto nařízení leží na provozovatelích potravinářských zařízení – výrobcích potravin.

Stanovení mikroorganismů v potravinách

Vedle standardních, klasických, kultivačních stanovení mikroorganismů v potravinách, které jsou popsány v jednotlivých normách ČSN ISO, je stále větší snaha zavádět moderní, hlavně rychlé a specifické metody, které by nám dávaly výsledek dříve než po 24-48 hodinách. Metody moderní mikrobiologie využívají principů biochemie, biofyziky, imunochemie či molekulární biologie a umožňují rychlejší stanovení mikroorganismů ve srovnání s klasickými kultivačními metodami. Zavedení těchto technik do mezinárodních ISO norem doporučených legislativou pro mikrobiologickou kontrolu potravin je zdoluhavá práce a závisí na výsledcích řady validačních studií potvrzujících spolehlivost naměřených výsledků.

Z metod, které se v současné době využívají v kontrolních laboratořích, lze doporučit následující: chromogenní media, imunochemické metody a molekulárně biologické metody – polymerázovou řetězovou reakci (PCR).

Závěr

V dnešní době je sledování zdraví lidské populace v popředí zájmu společnosti. Do lidského těla se nežádoucí chemické látky a mikroorganismy mohou dostat v průběhu konzumace potravin. Pro řadu mikroorganismů jsou potraviny, obzvláště

ty s příznivým pH, dostatečným obsahem cukrů, bílkovin, vody, velmi dobrým substrátem pro růst. Úkolem dnešních potravinářských mikrobiologů je nejen rychlá identifikace přítomnosti nežádoucích i patogenních mikroorganismů, ale i navržení a zajištění takových podmínek při výrobních technologiích, distribuci a skladování, které by zabránily jejich šíření. Takže vedle vývoje nových specifických robustních metod je nutné se zaměřit na studium chování a vlastností mikroorganismů, např. schopnost tvorby biofilmů, a hledání prostředků, které potlačí růst mikroorganismů v potravinách a přítom neovlivní negativně finální výrobek.

Kateřina Demnerová / Ústav biochemie a mikrobiologie, VŠCHT Praha, Technická 5, 166 28 Praha 6

Salmonella sp.

Kvalita života a cena

Ing. Miroslav Richter, Ph.D., EUR ING,
DĚKAN FŽP ÚJEP Ústí n.L.

(obr 1.)

Zdroj: Review of Quality of Life Project Management. Chief Review Services, Canada 2004.

Pojem „kvalita života“ je skloňován v psychologických a sociologických studiích pravidelně. Zkoumán je z řady pohledů – např. nároků jednotlivce na pracovní uplatnění, profesní rozvoj, vnímání rodiny a sociálních vazeb v rodině a jejím okolí, požadavky na bydlení, bydliště a sousedy, využití volného času spojené s kulturním a sportovním využitím, rozvojem osobnosti, zdravým životním stylem, pocitem bezpečí, možnostmi a příležitostmi aktivního jednání v různých situacích, dostupnosti nových – moderních výrobků, ale i poznatků, informací apod. K tomu účelu jsou využívána i grafická více či méně přiléhavá znázornění souborů parametrů zahrnovaných do kvality života (obr 1.)

Soudí se, že dříve byla kvalita života úzce spojována jen s materiálním uspokojením jedince, rodiny, společenské vrstvy či společnosti jako celku. Odtud také pocházely snahy ocenit – finančně vyjádřit cenu kvality života. Žádná skutečně objektivní metoda ale neexistuje, všechny podobné pokusy jsou zatíženy v první řadě výběrem kritérií, v nichž jsou obsaženy subjektivními vlivy.

Od nedávné minulosti je pozorován akcent na duchovní rozměr kvality života, přechod od čistě

kvantitativního pojetí ke kvalitativnímu pojetí. To bezprostředně souvisí s růstem životní úrovně. Souběžně také do hry vstoupil stále větší důraz na kvalitu životního prostředí. Ta se také přímo či nepřímo dotýká všech dříve uvedených oblastí tvořících kvalitu života. Zřejmě nejvíce se promítá do zdraví člověka. Že i zde jsou různé metody a snahy ocenění škod i náhrad za způsobené škody na kvalitě životního prostředí a zdraví, je zřejmé. Opět se naráží na omezenou objektivitu těchto metod danou různým počtem a vahou faktorů zahrnutých do hodnocení. Přesto jsou hodnocení kvality života pravidelně zpracovávána a publikována.

Měření objektivní stránky kvality života se dnes realizuje zejména prostřednictvím předem vybraných – zvolených indikátorů. Ty umožňují na konkrétních úrovních – lokálních, regionálních, národních či mezinárodních identifikovat stav a trendy vývoje, zprostředkovávat souhrnné informace o environmentálních, demografických, sociálních, ekonomických a dalších důležitých jevech. Objektivní měření kvality života pomocí indikátorů se soustřeďuje zejména na předpokládané zdroje kvality života člověka - dobrý zdravotní stav a dožití vysokého věku, dostupnost patřičného vzdělání, přístup k materiálním statkům zajišťujícím přijatelnou životní úroveň, život s přívětivými lidmi,

kteří člověk má rád, váží si jich a stejně je jimi přijímán, může se účastnit správy věcí veřejných a pod. K nejnámějším z mnoha pokusů o vyjádření kvality lidského života (human well-being) náleží index lidského rozvoje vypočítávaný z řady kategorií. K základním patří tři kategorie faktorů:

- lidské zdraví,
- úroveň vzdělanosti,
- hmotná životní úroveň.

Lidské zdraví je v současnosti pojímáno jako průměrná očekávaná délka života při narození. Tento demografický ukazatel v sobě nejlépe zahrnuje všechny negativní i pozitivní vlivy, které lidské zdraví ovlivňují. Úroveň vzdělanosti je stanovena jako podíl gramotného obyvatelstva - kombinovaný podíl populace z příslušné věkové skupiny navštěvující školy prvního, druhého a třetího stupně. Hmotná životní úroveň je vyjádřena jako hrubý domácí produkt na osobu v USD přepočítaný na paritu kupní síly. Index lidského rozvoje je každoročně uveřejňován od roku 1990 ve statistické publikaci „Zpráva o lidském rozvoji“ (Human Development Report) a je vydáván pod záštitou UNDP (United Nations Development Programme). Česká republika dle tohoto indexu zaujímá 32. místo ze 175 hodnocených zemí světa dle „Zprávy o lid-

ském rozvoji za rok 2003". K zásadním změnám v uplynulých letech nedošlo, takže údaje za rok 2000 uvedené v následujícím obrázku nepozbyly platnosti:

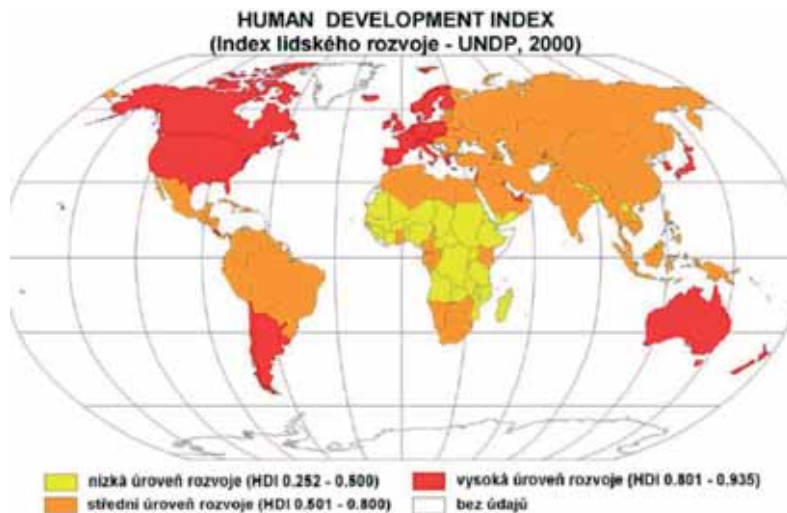
Závěrem je nutné objektivně konstatovat, že přibližně 1/5 lidstva, do které náleží i občané ČR,

má kvalitu života významně lepší, než 4/5 ostatních obyvatel Země. Při omezených zdrojích planety menšina lidí žije na úkor většiny a při převládajícím spotřebním způsobu života nebere ohled ani na následující generace. Stále více proto platí výrok Mahátma Ghándího z 1. poloviny

minulého století:

„Na Zemi je všeho dost pro všechny, ale ne dost pro hamiznost všech.“

Ing. Miroslav Richter, Ph.D., EUR ING,
FŽP ÚJEP Ústí n.L.

Zdroj: Potůček, M. a kol. 2002. Průvodce krajinou priorit pro Českou republiku. (s.59)

Teplárna Trmice

akciová společnost

www.tetr.cz

Edisonova 453
400 04 Trmice
telefonické spojení:
+420 475 256 111

e-mail:
info@tetr.cz
tetr@tetr.cz

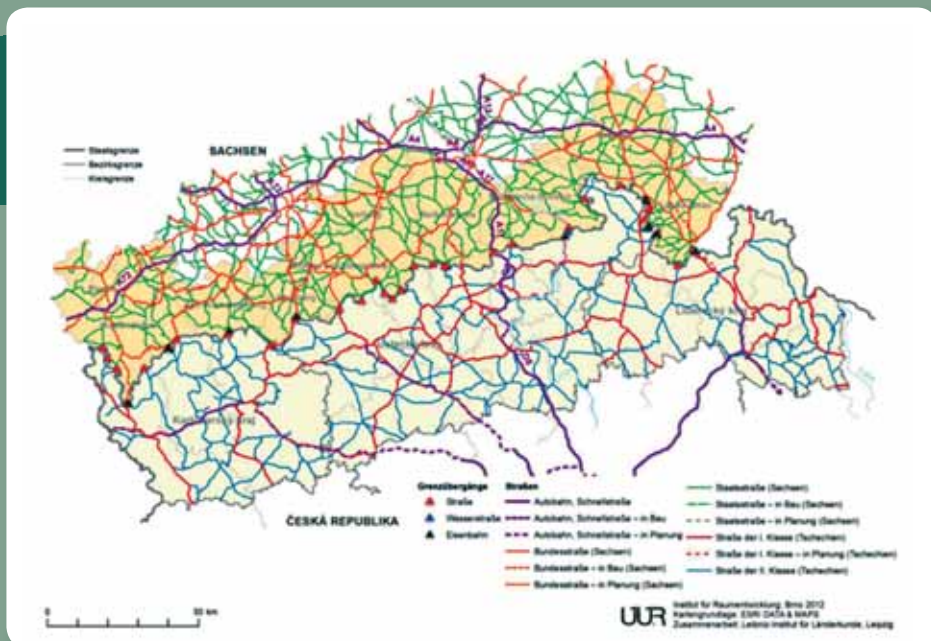

Podpora rozvoje česko-saského příhraničního hospodářského prostoru

Unterstützung der Entwicklung des sächsisch-tschechischen Grenzwirtschaftsraums

Hraniční přechody- silniční síť Grenzübergänge - Straßenverbin

- (1) Ebmath – Hranice
- (2) Bad Elster – Hranice
- (3) Bad Elster – Doubrava
- (4) Schonberg – Vojtavov
- (5) Wernitzgrun – Luby
- (6) Klingenthal – Kraslice
- (7) Klingenthal/ Aschberg – Bublava
- (8) Johannegeorgenstadt – Potůčky
- (9) Kurort Oberwiesenthal – Boží Dar
- (10) Barenstein – Vejprty
- (11) Reitzenhain – Hora Sv. Šebestiána
- (12) Rubenau – Kalek
- (13) Deutschkatharinenberg – Hora Sv. Kateřiny
- (14) Deutschneudorf – Nová Ves v Horách
- (15) Deutscheinsiedel – Mníšek
- (16) Deutschegeorgenthal – Český Jiřetín
- (17) Neurehefeld – Moldava
- (18) Altenberg – Cínovec
- (19) Zinnwald – Cínovec
- (20) Breitenau – Krasný Les
- (21) Bahratal – Petrovice
- (22) Schmilka – Hřensko
- (23) Sebnitz – Dolní Poustevna
- (24) Sohland/Hohberg – Rožany
- (25) Ebersbach/Bahnhofstrase – Jiříkov
- (26) Neugersdorf/Hauptstr. – Jiríkov
- (27) Neugersdorf – Rumburk
- (28) Seiffhennersdorf/ Rumburger Strase - Rumburk
- (29) Seiffhennersdorf/Zollstrase – Varnsdorf
- (30) Grossschonau – Varnsdorf
- (31) Jonsdorf - Krompach
- (32) Luckendorf – Petrovice

Ke konci roku 2012 žilo na území Ústeckého kraje 826 764 osob, proti konci roku 2007 se počet obyvatel snížil téměř o 4,5 tisíce osob. Počet obyvatel krušnohorského okresu klesl v posledních pěti letech o cca 7 procent na 355.275 obyvatel ke konci roku 2012.

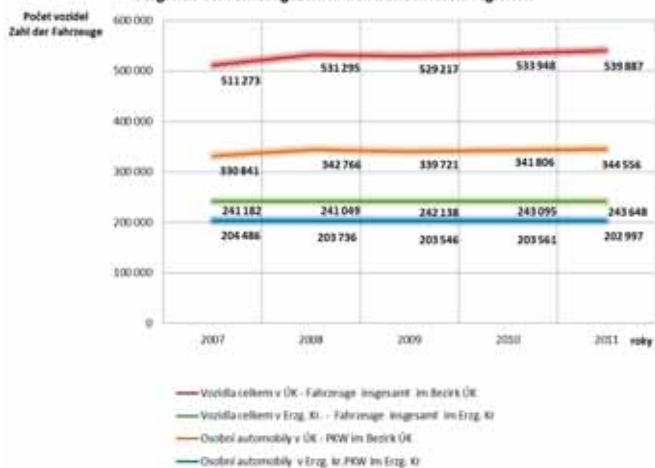
Am Ende des Jahres 2012 lebten auf dem Gebiet des Bezirkes Ústecký kraj 826 764 Personen, gegenüber dem Ende des Jahres 2007 hat sich die Einwohnerzahl um fast 4,5 Tausend Personen gesenkt. Der Bevölkerung im Erzgebirgskreis schrumpfte in den letzten fünf Jahren um ca. 7 Prozent auf 355.275 Einwohner zum Jahresende 2012.

Zdroj: Krajská správa ČSÚ v Ústí nad Labem a Wirtschaftsförderung Erzgebirge

Tento projekt je financován s programu Cíl3

Porovnání počtu vozidel ve sledovaných krajích
Vergleich der Fahrzeugzahl in den betrachteten Regionen

Zdroj: Krajská správa ČSÚ v Ústí nad Labem a Wirtschaftsförderung Erzgebirge

Porovnání počtu vozidel na 1000 obyv. ve sledovaných krajích
Vergleich der Fahrzeuge Zahl je 1000 Einwohner in den betrachteten Regionen

Zdroj: Krajská správa ČSÚ v Ústí nad Labem a Wirtschaftsförderung Erzgebirge

Během let 2007 – 2011 stoupl v Ústeckém kraji počet všech provozovaných vozidel celkem o 28 614, což znamenalo nárůst o 6 %. U osobních automobilů byl v tomtéž období zaznamenán nárůst o 4 % (13 715 os. automobilů). Počet povolovaných vozidel v Krušnohorském okrese se v nedávné minulosti pohyboval na konstantní úrovni cca 240.000

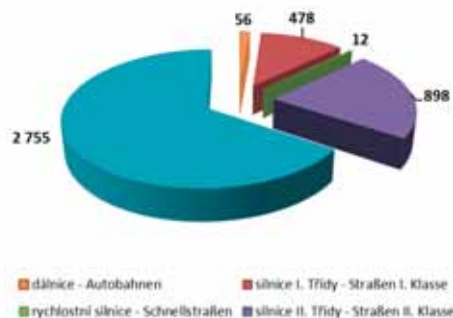
Während 2007 – 2011 stieg im Bezirk Ústecký kraj der Zahl aller betriebenen Fahrzeuge insgesamt um 28 614, was bedeutet ein Anwuchs um 6 %. Bei den PKW war in dieser Zeit der Anwuchs um 4% notiert (13 715 PKW). Die Anzahl der zugelassenen Fahrzeuge im Erzgebirgskreis bewegte sich in der jüngeren Vergangenheit auf einem sehr konstanten Niveau bei ca. 240.000.

Silniční síť v Erzgebirgskreis v roce 2012 [km]
Straßennetz im Erzgebirgskreis 2012 [km]

Zdroj: Krajská správa ČSÚ v Ústí nad Labem a Wirtschaftsförderung Erzgebirge

Silniční síť v Ústeckém kraji v roce 2012 [km]
Straßennetz im Bezirk Ústecký kraj 2012 [km]

Zdroj: Krajská správa ČSÚ v Ústí nad Labem a Wirtschaftsförderung Erzgebirge

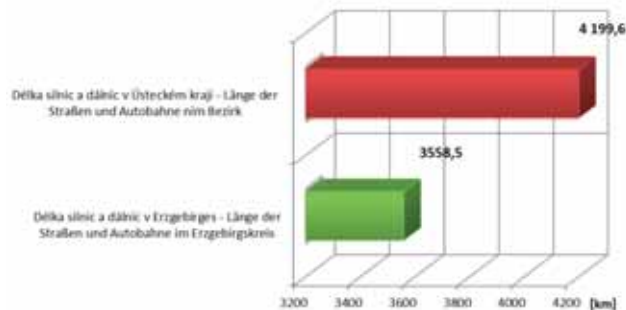
Silniční síť v Ústeckém kraji z 66 % tvoří silnice III. třídy, dálnice, rychlostní silnice a silnice I. třídy tvoří 13 %.

Das Straßennetz im Bezirk Ústecký kraj bilden 66% Straßen III. Klasse, Autobahnen, Schnellstraßen und Straßen I. Klasse bilden 13%.

Krušnohorský okres disponuje pouze 20,5 km dlouhým dálničním úsekem.

Der Erzgebirgskreis verfügt lediglich über einen 20,5 km langen Autobahnabschnitt.

Celková délka silnic a dálnic ve sledovaných krajích (k 31.12.2012) [km]
Gesamtlänge der Straßen und Autobahnen in betrachteten Regionen [km]

Zdroj: Krajská správa ČSÚ v Ústí nad Labem a Wirtschaftsförderung Erzgebirge

Hustota silniční sítě ve vztahu k rozloze území (5 335 km²) v roce 2012 je v Ústeckém kraji 78,7 km/100 km² a v krušnohorském okrese (1828 km²), což obnáší 197,7 km /100 km².

Die Dichtigkeit des Straßennetzes im Bezug zu der Ausdehnung des Gebietes (5 335 km²) im Jahre 2012 ist im Bezirk Ústecký kraj 78,7 km/100 km² und im Erzgebirgskreis (1828 km²) beträgt sie 194,7 km/100.

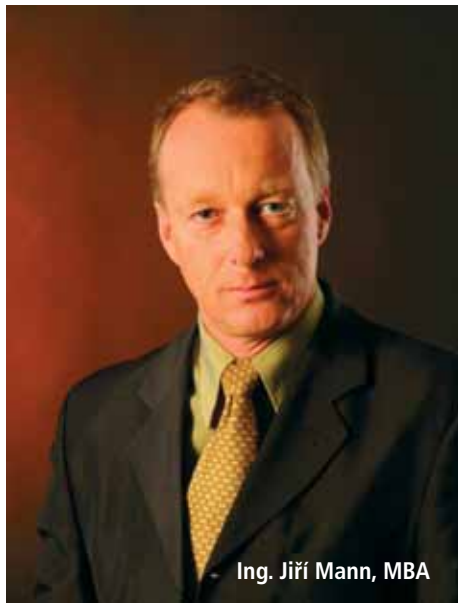
Realizace projektu „Česko – saský hospodářský příhraniční prostor – Nové výzvy“ č. 0546.00/030912/2/03 byla ukončena 30. 9. 2013. Děkujeme všem partnerům za vynikající spolupráci a tvorbu 3 informačních listů a věříme v další úspěšnou spolupráci.

Partneri: IHK Chemnitz, Euroregion Krušnohoří, CAP Oelsnitz, WFE Annaberg GmbH, ČSÚ, ÚP ČR, KÚÚK

Informační listy a jejich průběžné aktualizace jsou uloženy na těchto webových stránkách: <http://www.ohk-most.cz/casopis-tema/casopis-tema.aspx>, www.wfe-erzgebirge.de/statistik-grenzregion

Zákaznický audit

– co si nechá zákazník líbit

Ing. Jiří Mann, MBA

Motto: „Důvěřuj, ale prověřuj.“

Vynalézavost v „kontrolním“ oboru je často neuvěřitelná. V praxi se setkáváme s kontrolami, audity, inspekcemi, prověrkami, hodnocením, ověřováním, sebehodnocením, evaluací, autoevaluací i dalšími instituty, které mohou být přímé i nepřímé, dílčí či komplexní, vstupní, výstupní a průběžné, plánované i neplánované, pravidelné i nepravidelné,

případně interní či externí, podle vlastních standardů nebo podle mezinárodně uznávaných norem, mohou být zaměřeny na zakázku nebo na systém, v němž produkty vznikají či na řadu jiných aspektů. Mohlo by se zdát, že podle přísloví „Kdo chce psa bít, hůl si vždy najde“ je kontrola nutným zlem, ale opak je pravdu. Při správně nastaveném mechanismu jde o neocenitelnou pomoc při zjištění objektivních skutečností, upozornění na problematické oblasti a navrhování řešení dané situace.

Zastavme se dnes u institutu auditů, neboť jde o nejrozšířenější kontrolní mechanismus pro zjišťování shody požadavků systémových norem s firemní praxí. Aby ani tato oblast nebyla zcela jednoduchá, může přijít na audit externí či interní, přičemž externí může být realizovaný zejména certifikačním orgánem nebo zákazníkem. A právě tzv. „zákaznický audit“ často bývá problematickou záležitostí.

Zákaznický audit provádějí zejména společnosti, které chtějí kontrolovat své dodavatele a pouze firmy, které k této činnosti mají dostatečnou tržní sílu. Zákaznické audity jsou tak často zajišťovány pracovníky odběratele a právě zde nastává první z neuralgických bodů procesu a tím jsou opatření k zamezení zneužití tržního postavení kontrolujícího subjektu resp. to, aby kontrola nebyla diktátem moci, ale dialogem

mezi dodavatelem a odběratelem. Řešení je poměrně jednoduché – kontrola by měla být svěřena odborně způsobilým pracovníkům s podrobnou znalostí standardu využívaného pro kontrolu, pracovníkům respektujícím specifika procesu kontroly i metodické postupy, pracovníkům s korektním chováním, neboť i průběh tohoto procesu vytváří odraz firemní kultury kontrolujícího subjektu a buduje vazby v dodavatelско-odběratelské řetězci. Druhým ze sporných faktorů zákaznického auditu bývá často jeho účel. Pokud kontrolní činnost směřuje k získání jistoty, že výrobky, nebo služby, které dodavatel poskytuje, jsou kvalitní a v souladu se zadáním či technickou specifikací, případně jde o prevenci vzniku nekvalitních dodávek, je vše v pořádku. Problém nastává v okamžiku, kdy zákazník nepřichází s kontrolou kvality, ale se skrytou snahou zjištění nedostatků za každou cenu a dosažení snížení ceny výrobku nebo služby a to při zachování nevyhovující kvality. Jako optimální se jeví provádět zákaznické audity prostřednictvím tzv. třetí strany, tzn. nezávislého subjektu, který požívá důvěru obou stran, tedy auditujícího i auditovaného subjektu. Je zřejmé, že ideálním řešením pro dosažení objektivity je využití akreditovaného certifikačního orgánu, jeho postupů i pracovníků, neboť výsledkem jsou nezkrasovaná zjištění či návrhy nápravných a preventivních opatření, nezatížena provozní slepotou. Zákazník si tak lépe vytvoří nezkrasovaný názor na výrobní a řídicí systém dodavatele i na jeho technologické procesy. Pokud je zákaznický audit prováděn správně, je potřeba vnímat jeho přidanou hodnotu hlavně ve vyjasnění si všech specifických požadavků a očekávání na vnímanou kvalitu zákazník a v usnadnění tvorby budoucích smluvních vztahů, založených na reálných zjištěních a možnostech dodavatele.

Ing. Jiří Mann, MBA

Kvalita potravin pod čarou

Motto: „Bezpečné potraviny musí být pro moderní civilizaci samozřejmou součástí životní úrovně, stejně tak, jako čisté životní prostředí nebo vysoký standard kvality práce.“

Kvalita potravin je celospolečenský fenomén, který se dotýká každého z nás a také proto je nezbytně nutné, aby každý z nás aktivně vyžadoval jistotu, že potravina je nejen dobrá, ale především bezpečná. Mimo značek kvality, které se týkají konkrétního výrobku, existují i metodiky ověřování celých systémů, v nichž potraviny vznikají, a proto není zcela od věci si připomenout základní dva:

- BRC (British Retail Consortium) - systémem BRC jsou obecně nazývány systémy vysokého standardu a správné provozní praxe v potravinářských provozech, které jsou vybudovány na základě normativního dokumentu BRC Global Standard- Food nebo BRC/IoP Packaging Standard. Normy BRC definují požadavky související se zajišťováním bezpečnosti a zdravotní nezávadnosti potravin a jsou uznávány obchodními řetězci. Záměrem BRC je

především stanovení požadavků na zabezpečení zdravotně nezávadných potravin při výrobě. Standard je používán i v oblasti stravování, při výrobě přídatných látek, či při výrobě obalů a balicích materiálů určených pro potravinářství.

- IFS (International Food Standard) - norma je německo-francouzským protějškem anglické normy BRC. Záměrem IFS je stanovení požadavků na zabezpečení zdravotně nezávadných potravin při výrobě. Shoda s touto normou je zjišťována na bázi kontrolního seznamu dotazů.

Přínosy certifikace dle standardu BRC a IFS:

- plnění požadavků nejnáročnějších zákazníků (obchodních řetězců a nadnárodních společností);
- prokázání plnění požadavků nad rámec minimálních požadavků daných národní legislativou;
- garance stálosti výrobního procesu a tím i stabilní a vysokou kvalitu poskytovaných služeb a produktů zákazníkům;

- prokázání vhodnosti, účinnosti a efektivnosti vybudovaného systému třetí nezávislou stranou;

- zkvalitnění systému řízení, zdokonalení organizační struktury organizace;

- zlepšení pořádku a zvýšení efektivnosti v celé organizaci;

- optimalizace nákladů - snížení provozních nákladů i nákladů na neshodné výrobky, úspora surovin, energie a dalších zdrojů;

- snížení ekonomických ztrát ve vztahu k označování, přesnosti plnění, vážení atd.;

- zvýšení důvěry veřejnosti a státních kontrolních orgánů;

- snadnější získání státních zakázek.

Ing. Jiří Mann, MBA

AktivníKomora

OHK MOST

OHK Most rozšiřuje prostřednictvím dceřiné společnosti KOMORA s.r.o. nabídku služeb o akreditovanou **CERTIFIKACI SYSTÉMU ROVNÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ ŽEN A MUŽŮ NA TRHU PRÁCE**. Nabídka je určena pro všechny podnikatelské i neziskové organizace, instituce, i další subjekty, které chtějí při své činnosti prokázat plnění podmínek genderově korektního chování a získat akreditovaný certifikát tohoto systému. Další informace na aktivnikomora@ohk-most.cz

OHK Most rozšiřuje prostřednictvím dceřiné společnosti KOMORA s.r.o. nabídku služeb o akreditovanou **CERTIFIKACI SYSTÉMU GRASS PLAYGROUND STANDARD**. Nabídka je určena pro provozovatele, majitele, nájemce i další subjekty, které při své činnosti využívají travnaté plochy např. fotbalová hřiště, dostihová závodiště, golfová hřiště, parky, školní hřiště apod., chtějí prokázat plnění podmínek šetrného a udržitelného přístupu a získat akreditovaný certifikát tohoto systému. Další informace na aktivnikomora@ohk-most.cz

OHK Most rozšiřuje nabídku služeb o **AUDIT VIZUÁLNÍ IDENTITY FIREM**. Ve spolupráci s profesionálním grafikem a marketingovým specialistou provedeme zcela zdarma audit Vašeho loga či grafické značky. Získáte přesné hodnocení grafických i komunikačních známek s možnými návrhy pro úpravu či přepracování Vaší značky. Další informace na aktivnikomora@ohk-most.cz

OHK Most připravila pravidelný seminář **POSUZOVÁNÍ SHODY VÝROBKŮ**, zaměřený na posuzování shody stanovených výrobků podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, v platném znění a posuzování obecné bezpečnosti, komplexnosti a kvality nestanovených výrobků podle zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků v platném znění. Seminář se uskuteční 30. 10. 2013 od 9:00 hod. v zasedací místnosti OHK Most. Přihlašování účastníků a další informace na aktivnikomora@ohk-most.cz

www.ohk-most.cz

Višňová 666, 434 01 Most
tel.: (420)476 206 516 - 18

Unipetrol

ORLEN GROUP

Unipetrol představil pětiletou strategii, plánuje rozsáhlé investice v Ústeckém kraji

Skupina Unipetrol má novou strategii pro příštích pět let. V Chemparku Záluží počítá v letech 2013 až 2017 s velkými investicemi, v hodnotě třináct a půl miliard korun. Vedle rozvoje a modernizace chemických provozů by se rekonstrukce měla dočkat například také teplárna T700. Nová strategie společnosti Unipetrol pro roky 2013 - 2017, kterou firma představila letos v dubnu, přispěje k rozvoji Ústeckého kraje.

Společnost Unipetrol letos představila svou strategii pro roky 2013-2017, v jejímž rámci chce zlepšit fungování všech tří složek podnikání skupiny, tedy maloobchodní, rafinérské a petrochemické větve. Pojátkem je snaha zlepšit finanční výsledky a zajistit jejich stabilní, kladnou úroveň, a to především tlakem na vyšší efektivitu stávajících kapacit či zvýšením investiční činnosti.

Zatímco v rafinérském segmentu bude hlavním cílem maximální využití současných výrobních kapacit, v oblasti maloobchodu půjde o navýšení tržního podílu a zlepšení prodejů v nepalivovém segmentu. Do petrochemického sektoru chce podnik výrazně investovat a počítá, že bude do budoucna hlavním přispěvatelem k zisku skupiny. Firma taktéž hodlá investovat do dosažení energetické soběstačnosti. Severních Čech by se měly pozitivně dotknout především investice v oblasti litvínovských závodů společnosti a renovace tamní teplárny T700. Pro region bude důsledkem nejen větší objem objednávek, ale také rostoucí poptávka po pracovní síle.

Investice do budoucnosti

Nejrazantnější změnou oproti minulé strategii je plánovaná výše celkových investičních výdajů. Zatímco v letech 2008-2012 dosahovaly plánované roční investiční výdaje hodnoty 2,6 mld. Kč, tentokrát by mělo jít téměř o polovinu více – 3,8 miliardy Kč. Celkem by tak v nadcházejícím

pětiletí měly investiční výdaje Unipetrolu dosáhnout úroveň 19 miliard Kč. Téměř polovina této částky (45 %) bude směřovat na rozvojové investice, zbývající část investičních výdajů půjde na modernizaci výrobních jednotek a zlepšení bezpečnosti i ochrany životního prostředí. Mezi finanční cíle strategie patří dosažení provozního zisku EBITDA v letech 2013-2017 na úrovni 25 miliard Kč. Součástí strategie je i cíl, že míra zadluženosti by v průběhu období uplatňování strategie neměla přesáhnout 20 %.

V rafinérské oblasti plánuje skupina zvýšit objem výroby především efektivnějším využitím stávajících aktiv. Tržní podíl na velkoobchodu s palivy se má zvýšit na 40 % u benzínu (oproti 2012 to znamená nárůst o 3 %) a 36 % u motorové nafty (v porovnání s loňskem jde o 4% růst). V maloobchodním segmentu, který zahrnuje zejména síť čerpacích stanic Benzina, plánuje skupina především rozvoj franšízingu a také rozšíření bezobslužných stanic Expres 24, kde mohou zákazníci sami tankovat a posléze zaplatit v platebním automatu, ať už hotově nebo platební kartou. Firma počítá také s rozvojem občerstvení, posílením obchodní sítě a rozšířením nabídky běžného zboží nad rámec pohonných hmot. Nepalivový segment by měl v daném období vzrůst o 35 %. Tržní podíl maloobchodní větve Unipetrolu by se měl celkově zvýšit na 20 % ze současných šestnácti.

Rozvojové a modernizační investiční projekty skupiny Unipetrol budou směřovány především do oblasti energetiky a petrochemického segmentu. Právě ten by se v následujícím pětiletí měl stát hlavním přispěvatelem do skupinového

zisku, a to díky rozvoji celosvětového trhu s petrochemickými výrobky.

Pokračující restrukturalizace petrochemického segmentu bude zahrnovat velké investice do litvínovské chemičky či modernizaci jednotky POX, která by měla zajistit dodávky vodíku do České rafinérské. Společnost také zváží, jak naložit s jednotkou čpavku, kde se může rozhodnout i o jejím zrušení.

Strategie tak rázně demontuje zvěsti o údajných plánech na zavření litvínovské chemičky. Naopak investice do ní by měly dosáhnout obrovských rozměrů - mezi lety 2013-2017 budou čítat až 13,5 miliard korun. Investice vylepší nejdůležitější provozy a zvýší výrobu plastů. Peníze půjdou zejména na výstavbu nové jednotky pro výrobu polyetylenu a dicyklopentadienu.

Unipetrol hodlá investovat také do energetiky. Modernizace se bude týkat především uhelné teplárny T700. Jejím výsledkem bude vedle zvýšení efektivity výroby významné snížení vlivu na životní prostředí. Dojde tak k instalaci nové plynové turbíny, která bude součástí etylenové jednotky.

Vysoké investice do litvínovského závodu přispějí k růstu zaměstnanosti v regionu. Při největším souběhu stavebních prací vzniknou až tisíce pracovních míst. I po skončení prací pak bude firma poptávat práci mladých inženýrů, protože část stávajících expertů půjde během následujících pěti let do důchodu. Právě těch je bohužel nedostatek, a proto skupina Unipetrol dlouhodobě podporuje výuku chemie v českém školství.

„Rotariánské“ zamyšlení nad pojmem kvalita

Bořek Valvoda uvádí koncert v kostelíku

„Co nového říci o kvalitě? Vše již bylo řečeno...“ řekl by na mém místě nejmenovaný klasik.

Kvalita veškerých výrobků, které dnes a denně spotřebováváme či používáme v práci, doma i ve svém volnu, se sleduje, vyhodnocuje, kontroluje. Naprostá většina služeb, které využíváme, mají stanoveny technické podmínky, normy, pravidla – některé i v úrovni zákona.

O kvalitě se učíme, kvalita všeho možného se studuje od škol středních až po vysoké, existuje pěkná řada specializovaných kontrolních institucí i státem pověřených orgánů ke kontrole dodržování stanovených kvalitativních ukazatelů...

Přesto obecně s kvalitou našich výrobků a služeb nejsme nijak spokojeni.

„Kde tedy dělají soudruzi z ČR chybu?“, abych parafrázoval Hřebejkovy Pelíšky.

Odpověď hledají odpovědní a znali v dnešní TEMĚ.

A já se pokusím přispět malým, snad případným historickým exkurzem.

Když někdy kolem jara 2006 přišel na schůzi Rotary klubu Most Mgr. Josef Hurt, tehdejší farář římskokatolické farnosti Bečov u Mostu s námětem, abychom jako Rotary klub iniciovali pomoc při opravách a záchraně kostela sv. Jakuba v Bedřichově Světcí jako jedné z nejceněnějších stavebně-kulturních památek našeho regionu, mnozí z nás slyšeli o kostelíku poprvé. Ne, nebudu vám vyprávět, co všechno se muselo udělat, aby v pátek 13. září 2013 mohl v kostele proběhnout koncert předních českých komorních umělků Marie Šestákové na cembalo a Magdaleny

Tůmové na flétnu s velkým ohlasem posluchačů i interpretek nad vynikajícím prostředím a akustikou této historické stavby.

Pamětníci dosvědčí, že když jsme v létě 2006 stáli poprvé v kostele s botama v písku, neboť kostel neměl podlahu, všechna okna vymlácená, žádné zařízení, ale vlastní stavba kostel přes všechny šrámky, stála neporušená – pozdně románská vlastní loď kostela již skoro osm století a raně gotické presbyterium jen o několik desetiletí méně - uvědomili jsme si, že je naší povinností udělat všechno pro

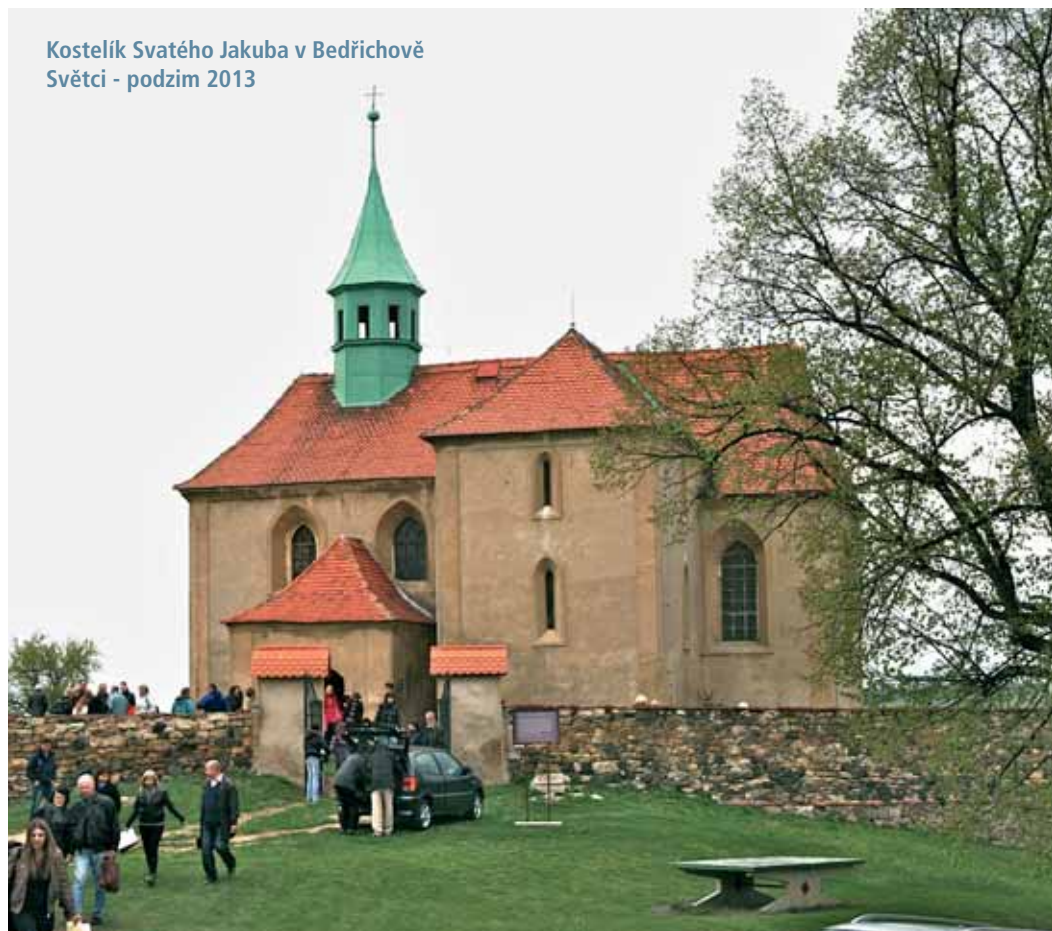
záchranu této stavby a její předání dalším generacím, jako doklad, nikoli dodržování kvalitativních ukazatelů a norem – ty tehdejší řemeslníci opravdu, ale opravdu nepotřebovali, ale jako doklad řemeslní zručnosti a dovednosti našich předků – kameníků, tesařů a mnoha dalších řemesel.

A možná tady v Bedřichově Světcí je jedna z odpovědí, kudy ke zvýšení a udržení kvality českých výrobků a služeb. V dobrém a poctivém řemesle. Což samozřejmě není ani jednoduché ani snadné. Neboť dobrým řemeslníkem, se nikdo nikdy nestal absolvováním doby učňovské třebas i s maturitou, ale další dobou tovaryšskou a pak teprve následovala zkouška mistrovská – třeba právě v podobě stavby kostela sv. Jakuba.

Tak tento kostelík se stal jakýmsi etalonem kvality a poctivé řemeslní práce našich dávných předků, kteří bez norem a předpisů postavili dílo, které stojí a po řekneme dnešních jen „kosmetických“ zásazích slouží už od 13. století. Co by za to alespoň zčásti dali například stavitelé dnešních mostů, o čemž jen my Mostečané víme své.

Bořek Valvoda
ROTARY Club Most

Kostelík Svatého Jakuba v Bedřichově Světcí - podzim 2013

Michael Drescher

„Neexistuje nic na tomto světě, co by někdo jiný nemohl udělat hůř a prodat o něco levněji. A ti lidé, kteří se orientují pouze podle ceny, stanou se spravedlivou kořistí těchto machinací.“

Tento citát anglického spisovatele a filozofa Johna Ruskina je aktuální i v dnešní době. Ale navzdory vši moudrosti se v posledních letech na německém trhu s elektronikou častěji citoval slogan „Chamtivost je dobrá“. Mnoho kupujících se orientovalo především pomocí ceny, zatímco otázka kvality zůstávala do značné míry potlačena. Pro splnění tohoto „ducha doby“ a nabízet produkty za ještě nižší ceny, byli výrobci také nuceni snížit náklady ve všech položkách.

V spotřebitelské oblasti nabídla rozvíjející se země a zejména čínská ekonomika, velký potenciál úspor vzhledem k nízkým nákladům na pracovní sílu a nízkou ochranu ochranných známek a patentových práv. Jedině cena byla určujícím parametrem.

V automobilovém průmyslu vedl vývoj společné platformy pro různé modely koncernu na zvyšování zisku.

Technologie pro výrobu většiny potravin se dostala od místních, řemeslných výrobců k průmyslové výrobě, od pekárny k „backshopům“.

Kvalita a ceny

Outsourcing není všelék

Ale tento trend přináší také rizika. U složitých mezinárodních dodavatelských řetězců se kontroly kvality zavádějí obtížně. Vzdálenost k dodavateli je často spojen s nedostatkem sledování technických požadavků s vysokým logistickým nákladem v případě reklamací. Skandály a zprávy o katastrofálních pracovních podmínkách v zemi výroby může rychle zmařit vztah s veřejností.

Vytyčený cíl cenové výhody tak jde na úkor kvality nebo image společnosti. I když se v dodavatelských zemích podaří prosadit své vlastní standardy kvality, stále je tady riziko, že spotřebitelé spojují s konkrétními dodavatelskými zeměmi obraz „levnosti“ (low-cost-image). To může oslabit vlastní pozice na trhu.

Dále je v prémiovém a v luxusním segmentu smrtící, když značka ztrácí svou exkluzivitu nadbytečným rozšířením. Tak je možné v obchodním tisku pravidelně číst o tom, že německé luxusní vozy mají v Číně a Rusku jako symbol společenského postavení velkou úctu, ale pouze tehdy, pokud bylo vozidlo vyvezeno z Německa a nebylo sestaveno v místní továrně.

Označení „Made in Germany“ znamená doma jako i v zahraničí technickou dokonalost, vysokou kvalitu a trvanlivost. Proto jsou zákazníci většinou ochotní platit vyšší ceny. Ale image značky nelze snadno duplikovat, protože je založen na historii a tradici. Vybudovat značku trvá roky, ale stačí jen pár nehod a je zničena. Připomeňme si mnohé zpětně svolávací akce v automobilovém průmyslu.

Trend není nevratný

Proto je možné v poslední době v Německu zpozorovat hnutí proti trvalým cenovým po-

klesům a také větší povědomí ohledně kvality. „To, kdo kupuje levně, kupuje dvakrát!“ je zjištění některých „výhodných“ nákupů. Také opakující se potravinové skandály v posledních letech vedli k rostoucímu povědomí spotřebitelů. Pečeť kvality, kontrolní znak nebo osvědčení nabývá na významu, pokud respektují nezávislé testování kvality.

To platí nejen ve spotřebitelském sektoru, ale také pro průmyslové zboží. To má v konečném důsledku vliv i na export z Německa. Chcete-li být v zahraničí dlouhodobě vnímán dobře jako německý výrobek a dosáhnout statusu „Made in Germany“, je nutné zavést přísný management kvality. Ten zahrnuje nejen obstarávání, montáž a distribuci, ale také servis. Proto je důležité dlouhodobě a důvěrně spolupracovat s mezinárodními dodavateli a distributory. To nevylučuje celosvětové zakázky, ale má tendenci posílit pozice našich sousedních zemí.

Spolupráce mezi společnostmi z Německa a Česka nabízí pro toto příznivé podmínky. Tak se vyjádřil pan Bernhard Bauer, ředitel Česko-německé obchodní a průmyslové komory pro Germany Trade & Invest (gtai) ohledně pozice českých firem: „Geografická blízkost a dlouhá průmyslová tradice je kvalifikují do pozice top-dodavatelů. Jsou považováni za spolehlivé a přesné obchodní partnery, kteří poskytují vysokou kvalitu. Kulturní blízkost a členství České republiky v Evropské unii nás chrání proti větším překvapením.“

Toto hodnocení by mělo také výslovně povzbuzovat k budování dalších obchodních kontaktů mezi společnostmi v regionech Most a Halle-Dessau.

Michael Drescher

Míra a ocenění kvality

Ing. Jiří Vích, MBA

Dvacáté první století je právem nazýváno stoletím kvality a procesní, zákaznický orientovaný přístup se stává nezbytností pro efektivitu, adaptabilitu a konkurenceschopnost podnikatelských subjektů. Vždyť to, co bylo před několika lety hodnoceno jako mimořádné a nadstandardní, se dnes stává běžnou realitou. Naopak, kdo úroveň kvality není schopen garantovat, má minimální naději na úspěch, neboť zákazník a jeho opakovaná rozhodnutí o koupi výrobku či služby jsou v podstatě základním předpokladem existence a prosperity firem. Herec a populární moderátor Jan Kraus prohlásil, že „Kvalitu lze bez nadsázky nazvat alfou i omegou kapitalismu.“

Kvalita je charakterizována svými typickými znaky, za které jsou považovány spolehlivost, funkčnost, trvanlivost, bezpečnost, životnost, opravitelnost atd., v případě služeb např. pružnost, dostupnost, odbornost a řada dalších. Kvalitou je tedy hlavně to, co si přeje

zákazník. Informace o ocenění kvality zákazníkem je poskytována především prostřednictvím zpětné vazby (v případě certifikovaných firem se jedná o jeden způsob měření výkonnosti implementovaného systému řízení kvality). To, jakou formu přijímání zpětných informací firma zvolí, záleží především na jejím managementu. Nabízí se způsob pomocí klasického dotazníku (který však nemívá velkou návratnost), přímým kontaktem zaměstnanců společnosti se zástupci zákazníka realizovaného během různých jednání, telefonicky, na služebních cestách a podobně. Nástrojem je též vyhodnocování reklamací a stížností, zde je však nutno si uvědomit, že měřítko reklamací nemůže být jediným zdrojem informací, neboť se hodnotí pouze nespokojenost a nejedná se o celkové vnímání pozitivních i negativních podnětů zákazníků. Za nejvyšší stupeň ocenění bývá zpravidla považován vracející se zákazník, který opětovně využívá produkty organizace a dále šíří své pozitivní zkušenosti. Vždyť dobré pověsti, která se mnohdy buduje řadu let, se nevyrovná ani profesionálně připravená marketingová kampaň. Je naprosto zřejmé a mimo veškerou pochybnost, že klíčová úloha v oblasti řízení kvality náleží managementu organizace. Vedení a především vrcholové vedení musí plnit konkrétní úkoly a rozhodnout o tom, jaké přístupy budou ve společnosti aplikovány. Každodenní naplňování nastavených způsobů řízení kvality je však záležitostí všech pracovníků. Dříve zažité „mýty“ o tom, že existují důležitější věci, než je kvalita (například roz-

šíření výroby) vzaly již dávno za své. Úsilí věnované kvalitě, dobře zavedený a udržovaný systém řízení kvality přináší organizaci řadu konkrétních přínosů v jejich každodenních činnostech, a to zejména růst produktivity práce, snížení výrobních a provozních nákladů, snížení rizika sankcí, zvyšování kvalifikace a osobního rozvoje zaměstnanců, zavedení pořádku a řádu v chodu organizace a zvyšování firemní kultury. Lze namítnout, že v každé organizaci přece existuje „nějaký“ systém řízení kvality. Ano, jde však o to, zda vychází z požadavků zákazníka, zajišťuje rozvoj organizace a je založen na neustálém zlepšování, nebo zda řeší jen momentálně vzniklé problémy bez dalších efektů.

Ve své auditorské praxi jsem se setkal s řadou názorů na zavádění systémů dle norem ISO a to i z řad odborníků, kde někteří tvrdí, že ISO 9001 (systém řízení kvality) poskytuje dobrou startovací základnu pro zavedení účinného způsobu řízení, neboť prostřednictvím postupů zavádí pořádek, systém a disciplínu, zmenšuje variabilitu, standardizuje postupy atd. Jiní se domnívají, že tyto systémy a jejich certifikace jsou zbytečnou byrokracií, která převažuje nad přínosy a je převážně užívána pro zvýšení tlaku na dodavatele. I přes tyto protichůdné názory jistě panuje shoda nad tím, že každý bude spíše oceňovat kvalitní výrobek, zvláště pokud bude díky optimálně nastavenému postupu nabízen za rozumnou cenu.

Ing. Jiří Vích, MBA

Jednatel společnosti KOMORA s.r.o.

Ústecký kraj podporuje přenos znalostí mezi výzkumnými institucemi a podniky

Ústecký kraj ve spolupráci s KHK ÚK a saskými partnery - společnostmi ICM e.V. a WFE GmbH realizuje přeshraniční projekt „Propojení výzkumu a vývoje pro malé a střední podniky v sasko-českém příhraničí“. Projekt má za cíl zlepšit spolupráci mezi výzkumnými institucemi v ČR a podniky v Ústeckém kraji a dále podpořit spolupráci i mezi regiony Ústecký kraj – Sasko. Na základě zmapování potřeb firem v oblasti inovací v kraji a nabídky výzkumných aktivit jednotlivých výzkumných pracovišť v ČR a Sasku byla vytipována odvětví pro možnou spolupráci a přenos znalostí mezi výzkumnou a aplikační sférou. Pro podporu spolupráce jsou v rámci projektu pořádány odborné workshopy a burzy spolupráce, jsou prezentovány konkrétní nabídky výzkumu firmám, dále budou publikovány příklady dobré praxe transferu technologií do výroby, apod. Více na www.technologie-transfer-sn-cz.eu.

Tento projekt je podpořen z Programu Cíl 3 na podporu přeshraniční spolupráce 2007 – 2013 mezi Svobodným státem Sasko a Českou republikou.

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Ziel 3 | Cíl 3
Ahoj souseďe. Hallo Nachbar.
2007-2013. www.ziel3-cll3.eu

Erste ve financování růstu firem v Ústeckém kraji.

ERSTE
Corporate Banking

Patříme k největším poskytovatelům bilaterálních i syndikovaných firemních úvěrů včetně strukturovaného exportního financování. Spravujeme největší objem finančních prostředků pro firemní a institucionální klienty. Jsme největším obchodníkem EUR/CZK. V regionu střední a východní Evropy i v řadě dalších zemí nabízíme cenově a časově zvýhodněné platby. S naší komplexní nabídkou produktů budete konkurenceschopní v zahraničí stejně jako v České republice. Náš tým zkušených korporátních bankéřů Vám poskytne individuální servis a profesionální poradenství. Jsme banka pro střední Evropu.

Jaká je kvalita života podnikatelek v našem regionu ?

Květa Hellmichová

To je otázka, na kterou nemám dostatečnou odbornou kvalifikaci a dostatek statistických informací. Mohu mluvit jen z vlastní zkušenosti ženy podnikatelky. Budu-li tedy mluvit v ženském rodě, tak to ženy podnikatelky nemají lehké. Myslím třeba na ty letitě podnikající například v oblasti služeb. Vezměte si dnes třeba ženu květinářku, pedikérku, kosmetičku, manikérku či galanteristku, které podnikají třeba deset, patnáct let. Bylo pro ně těžké poprat se s malou konkurencí a udělat si své místo na trhu a když to zvládly, tak jim třeba velké řetězce vzaly spoustu klientů a ony nemohou být pro ně konkurencí. Jejich cenové i propagační možnosti se nedají srovnat s velkými řetězci, a tak často přicházejí o klientelu. Co tedy mohou zákazníci víc nabídnout? Taková žena může spoléhat na větší rozmanitost nabídky, na chuť zákazníka užívat si jejího osobního přístupu a možná na místo někde v centru města a ještě pak i třeba krásnou vůni svého krámečku či provozovny. Za sebe mohu říci, že dříve se mi zdál ten boj více čestný. Někdy mne mrzí, že si lidé

užívají málo těch možností hýčkáni u soukromého řezníka či pekaře, že si ženy nechají udělat nehty u někoho, koho neznají a nemohou se s ním pobavit o svých dětech a o svém okolí. Toto všechno vnímám a hrozně ráda bych chtěla pomoci. I to je důvod proč, vznikla myšlenka jakéhosi „dámského klubu“.

„V LITVÍNOVĚ VZNIKLO NOVÉ OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PRO ŽENY PODNIKATELKY “

Myšlenka vznikla v době, kdy jsem se podílela na organizaci soutěže Podnikatelka roku. Soutěže, ve které veřejnost i OHK Most volily nejlepší podnikatelky Litvínova a Meziboří. Tenkrát jsme si uvědomily, kolik je v obou městech aktivních žen, které mají svou malou či větší živnost, podnikají. Já jsem v rámci této soutěže byla s nominovanými podnikatelkami v úzkém kontaktu, obcházela jsem je a mluvila s nimi o jejich práci i problémech. Zjistila jsem, že jsou příliš vyčerpány, většinou nemají čas na sebevzdělávání, nemají příležitost si s podobně zaměstnanými ženami popovídat, přebírat od nich jejich zkušenosti, nemají příležitost si pomáhat.

A tak v Litvínově vzniká nové občanské sdružení pro ženy podnikatelky, ženy ve veřejných funkcích a další aktivní ženy z celého okolí. Základním cílem sdružení, které se bude nazývat WomenNet je podpořit a motivovat všechny ženy, nejen podnikatelky, k jejich většímu zviditelnění, ocenění jejich dlouholeté práce, vytvoření širokého networkingu, a tak podpořit i jejich podnikatelské či osobní příležitosti. Sdružení tak chce podporovat osobní a profesionální rozvoj svých členek, a to například poskytováním osvětové, poradenské, vzdělávací, výchovné a vědecké činnosti.

Nově vznikající sdružení by toto mohlo změnit. Chceme tyto ženy k sobě vzájemně přiblížit, prosítovat. Tak, aby se setkávaly ženy podnikající ve službách s manažerkami velkých firem, s ženami pracujícími ve státních organizacích. Aby si mohly vzájemně poradit, popovídat si spolu a dozvědět se tak víc i z jiného oboru a třeba si i rozšířit obzory, což může být ku prospěchu v jejich práci. Chceme zajistit vzájemné propojení a vazby mezi členkami sdružení. Je to jednoduché, budou o sobě vědět, budou se moci zeptat na spoustu věcí, kvůli kterým by třeba musely na různé instituce. Plánujeme tak jednou za dva měsíce akce, kde si ženy vždy řeknou, co potřebují v oblasti vzdělávání, poradenství či osvěty. Na takové akce budeme zvat také zajímavé hosty, nebo osobnosti regionu. Chceme se také stát patronem a organizátorem Podnikatelky roku. V letošním roce jím bude ještě Litvínovská vzdělávací společnost v rámci projektu Rovné příležitosti, ale další roky už to bude občanské sdružení WomenNet.

Sdružení již v té prvotní myšlence získalo své příznivce a partnery. Velmi významným partnerem se pro nás stane OHK Most. Je to úžasná možnost, jak přiblížit OHK ženám, které jsou malými živnostnicemi a nechtějí nebo nemohou být součástí OHK. Sdružení WomenNet se stane členem OHK a bude tak moci na své členy přenést spoustu informací právě z OHK. Předpokládáme společné akce, více informací z regionu, více pomoci těmto drobným živnostníkům do budoucna. Doufáme ve vhodné propojení a vzájemnou pomoc. Doufáme v tomto případě v co nejlepší přenos informací z OHK směrem ke svým členkám. OHK bude pro nás významným partnerem také proto, že současné vedení města Litvínova přerušilo s komorou smluvní vztahy a tak jiné propojení pro litvínovské podnikatelky, které nejsou členy OHK, je komplikované.

Květa Hellmichová

Litvínovské podnikatelky

inzerce

FIRECLAY®

VÝROBCE KVALITNÍCH PLASTOVÝCH OKEN

FIRECLAY, spol. s r.o., UNIPETROL RPA, s.r.o., Litvínov, Záluží 1
tel. 476 163 211, 476 165 361, sekretariat@fireclay.cz, okna@fireclay.cz

www.fireclay.eu

inzerce

casade

HALLOWEEN PARTY

HALLOWEENSKÉ DEKORACE, DRÁKULŮV BAR, FOCENÍ V RAKVI, RULETA S DÁRKY, GOGO TANEČNICE, KRVAVÉ KOUŘÍCÍ DRINKY

HOTEL CASCADE MOST

02. 11. 2013

21:00, REZERVACE TEL: 476.703.250

www.hotel-cascade.cz/halloween

Ženy podnikatelky

Oblast rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce se dnes stává nezpochybnitelným normativem, který více či méně dobrovolně dodržují všechny vyspělé podnikatelské subjekty, orgány státní správy i samosprávy. Zásadní problém je však v určení míry splnění základních požadavků a určení elementární srovnávací hladiny, která umožní měřitelné vyhodnocení.

Přesto, že na trh působí stále vyšší tlaky na prokázání genderové korektnosti, je nabídka použitelných standardů velice omezená. Většinou se jedná o účelové standardy, které vznikly na půdě různých neziskových organizací, jejichž ambice v oblasti rovných příležitostí přesahují schopnost racionálního uvažování, případně se jedná o robustní systémy, zahrnující mimo oblast rovných příležitostí i řadu dalších požadavků komplexního systému sociální odpovědnosti firem. Bez ohledu na místo vzniku, sílu prosazování i vlastní obsah mají tyto standardy společné slabé místo, a tím je povinnost využít k posouzení firemní praxe externí certifikační nebo inspekční orgán a samozřejmě jeho výkon náležitě zaplatit.

A právě tudy cesta nevede. Moderní systémy posuzování jsou alespoň v základních stupních založeny na tzv. Modelu sebehodnocení, tzn. na principu interní kontroly, prováděné v organizaci vlastními, způsobilými zaměstnanci. OHK Most se s podporou EU rozhodla zacepit tento tržní nedostatek a zpracovat volně šiřitelný „Model sebehodnocení v oblasti rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce“. V současné době dochází k pilotnímu školení zaměstnanců vybraných společností a dalších zájemců o tuto oblast. Věříme, že na trh uvedeme funkční model, který se stane budoucím normativem k posuzování genderové politiky a jejich dílčích oblastí.

Informace o projektu „Model sebehodnocení v oblasti rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce“, o školeních zaměstnanců, akreditační politice i dalších rozhodných oblastech poskytuje úřad OHK Most.

Ing. Jiří Mann, MBA

inzerce

INICIATIVA
SOCIÁLNÍ
FONDŮV ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

sebehodnocení RP

CZ.1.04/3.4.04/76.00165

Model sebehodnocení pro rovné příležitosti žen a mužů

Okresní hospodářská komora Most dlouhodobě prosazuje principy rovných příležitostí žen a mužů (RP) u svých členů. Výsledky průzkumů provedených mezi podnikatelskými subjekty ukazují, že oblast RP, jako součást rozvoje vnímají především firmy s počtem zaměstnanců vyšším než 25. Současně tyto subjekty tvoří cca 94% společností certifikovaných podle některého z procesních modelů řízení např. ISO 9001 ap. Z připomínek subjektů zapojených do projektů žadatele Podnikáme zodpovědně I, II a III (2008 až 2012) vyplývá, že hlavní překážkou integrace principů RP do firemní praxe je nesoulad struktury jejich požadavků s požadavky zavedených systémů řízení, zejména ISO. Rozšíření principů RP by tak napomohla podpora jejich standardizace, která by vymezila mantinely vazeb na ostatní uplatňované systémy, jejichž prokazování je pro subjekty nezbytnou součástí jejich praxe. Existující standardy v oblastech sociální odpovědnosti představují pro většinu firem nadbytečné spektrum požadavků, přičemž problematika RPv nich tvoří pouze minoritní část.

Vzhledem k velkému rozsahu jsou komplexní standardy sociální odpovědnosti prakticky neuplatnitelné ve společnostech MSP. Časté dotazy směřují právě k vzájemné propojenosti standardů, jejich synergie a k potlačení nežádoucích rozporů. Projekt si klade za cíl vytvořit a ověřit standard, který bude účelově zaměřený na měřitelné požadavky v oblastech RP, vyškolení zaměstnance firem, kteří budou standard ověřovat provozním sebehodnocením, stanovit systém jeho supervize (akreditace) a tento standard plošně poskytnout jako základní platformu pro dlouhodobou udržitelnost principů rovných příležitostí žen a mužů. Projekt je pokračováním snahy Okresní hospodářské komory Most, aby se princip RP stal nedílnou součástí chování zaměstnavatelů a současně přestal být deklaratorní a stal se jasně měřitelným.

Projekt je financovaný z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR

MSRP
Model Sebehodnocení
Rovných Příležitostí

Okresní hospodářská komora Most
Vládková 608, 434 01 Most
www.ohk-most.cz

OKRESNÍ HOSPODÁŘSKÁ
KOMORA
MOST

Jakou cenu má kvalita?

Ing. František Kružík

Bláznovství je, když se dělá stále znovu a znovu to samé v očekávání jiného výsledku.

A. Einstein

Téma tohoto čísla Téma, svojí šíří trochu svádí k jednoduché trochu škodolibé odpovědi, že kvalita je jako sněžný muž – každý o něm ví, ale nikdo jej ještě neviděl.

Mezi jiným to vyplývá z pestrosti českého jazyka, který má pro pojem vycházející z latinského *qualitas* (angl. quality), dvě synonyma kvalita = jakost, uznaná mezinárodní normou (sic!) [ČSN EN ISO 9000 (010300)] ((C) Český normalizační institut, 2006) takto: "Jakost: schopnost souboru znaků výrobku, systému nebo procesu plnit požadavky zákazníka a jiných zainteresovaných stran." Což není pravda, jak z hlediska významového, tak věcného. Neopomíná to zdůraznit většina autorů, kteří se problematikou kvality/jakosti zabývají, např., (Šimáček, 2012) a také to dokládají vesměs velmi trefnými příklady.

Profesor Zelený (Zelený, 2006) to mj. komentuje (cit): „Česká norma užívá všude a exkluzivně výrazu jakost jako synonyma kvality (míní ovšem kvalitě). Samozřejmě, že výrazů jakost a jakostní nelze používat v řadě závažných oblastí: lidé, prostředí, služby, pojmy, procesy a vzdělávací programy nejsou jakostní, ale pouze kvalitní...“ (Zelený, 2006) Trochu to připomíná politickou debatu o duchu ústavy a duchu zákonů, že ano?

I když se oprostíme od filozofických konotací pojmu kvalita, dostaneme se do potíží při hledání jednoznačné definice a bude velmi důležité, jakou optikou budeme abstrakci – kvalitu – nahlížet. A to, i když budeme mít na paměti, že kvalita jako vlastnost či atribut poptávaného zboží nebo služeb není hodnota konstantní ani v čase ani sama o sobě, třebaže splňují požadavky jakostní (viz klasický román od A. Haileye, Kola – o autech vyrobených v různých dnech týdne). Obvykle se

dostaneme jenom k jakosti v pravém významu tohoto slova.

Naproti tomu cena (lat. *pretium*, angl. *price*) je ekonomická kategorie, která je jedním ze základních nástrojů fungování ekonomiky. Primárně je to částka (nebo peněžní ekvivalent) sjednaná poptávajícím a nabízejícím při koupi a prodeji zboží (také mzda, jako cena práce, úrok jako cena peněz nebo kapitálu). Je mírou hodnoty svobodně sjednanou mezi poptávajícím a prodávajícím, vyjádřená penězi. Cena napomáhá při ekonomickém rozhodování a zároveň stimuluje alokaci výrobních zdrojů.

Cena stanovená byrokraticky, ztrácí ekonomickou funkci, vede k distorzi hodnot a působí protismyslně ve výrobě, spotřebě, odměňování za práci, znehodnocuje úvěr a způsobuje konstrikci fungování celého hospodářského systému. Rozhlédneme-li se okolo sebe, snadno zjistíme, že to je žhavá současná realita.

Pokročíme-li ke spojení obou pojmů – kvalita a cena – dostaneme se do potíží. Už sama výše citovaná norma je toho dobrým příkladem. Státní instituce financovaná z daní občanů od roku 2009 s honosným názvem Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví vydává normu, která je už při definici a vysvětlování pojmů dvojnásobná. Tuto normu vám prodá za cenu 570 Kč vč. DPH (slovy pět set sedmdesát korun!).

Asi není nutné vysvětlovat potřebu normalizace. Historie ukazuje, že průmyslová revoluce započatá v 19. století, dostala přijímáním norem a jejich mezinárodním akceptováním zcela nový rozměr. Šíření a znalost norem je také nepochybně v zájmu státu a jeho prosperity. Je proto logické, že zřídí úřad, který má v kompetenci normotvorbu, její kompatibilitu, synchronizování a aktualizování i na mezinárodní úrovni a že normy jsou závazné pro všechny, kdo nabízí zboží a služby vymezené normami.

Jenže proč za to musí platit dvakrát? Jednou v sumě odvedených daní, podruhé když potřebuje konkrétní normu. Navíc za absurdní cenu, která není vysvětlitelná náklady tisku v době elektronicky snadného a ověřitelného publikování. K tomu lze jen konstatovat: kupující v tomto případě dostane normu výborné jakosti, ale pochybné kvality, za hanebnou a nezdůvodnitelnou, byrokraticky stanovenou cenu.

K ještě extrémnějšímu rozporu cena/kvalita se dostaneme, když se podíváme na činnost českého zákonodárského sboru. Pokud bychom jako pomocné měřítko jakosti použili skutečnost, že projednávaný návrh zákona byl připuštěn ke čtení, protože

splňoval formální náležitosti, a posléze byl i schválen, protože splnil jakostní požadavky, potom jako orientační měřítko kvality schváleného zákona můžeme použít počet jeho novelizací, vynucených střetem s realitou. Cena pak je určena souhrnem nákladů na provoz zákonodárského sboru a finančních následků přímo i nepřímo vyvolaných takovou zákonodárnou činností. Pomníky nekvality zákonodárné činnosti lze, žel velmi snadno, nalézt téměř v jakékoli oblasti zákonodárných aktivit, např. v oblasti správy a výběru daní, tj. jedné z nejdůležitějších oblastí fungování státu – jeho příjmů. Existuje řada zákonů, jejichž novelizace od doby jejich účinnosti, se počítají na stovky. Dokonce jsou takové, jejichž účinnost netrvá ani celé jedno zdaňovací období a jsou novelizovány několikrát do roka např. zák. 586/1992 Sb. o daních z příjmů a zákony navazující (tj. zákony o správě daní a poplatků, daňový řád, daň dědická, o účetnictví, daň silniční...). Efekt domina.

Shrnuto:

- (formální) jakost zákonů vynikající;
- kvalita zákonů – mizerná nebo dokonce nulová;
- cena, podle dopadů, vysoká nebo dokonce astronomická.

Jenže chudáci poslanci a senátoři v tom nejsou sami. Povšimli jste si, že z vašeho okolí mizí různé opravy? Je to mj. také proto, že některé výrobky se nevyplatí opravovat, nebo je ani opravovat nelze, přestože při koupi skvěle splňují požadavky na jakost a nejsou právě levné nebo určené k jednorázovému použití. Chybí jim totiž právě kvalita.

Citovaná literatura

(C) Český normalizační institut. 2006. ČSN EN ISO 9000 (010300). Systémy managementu kvality - základní principy a slovník. Praha : Český normalizační institut Praha, 2006. Sv. idt ISO 9000:2005. EAN 8590963756820.

Šimáček, J. 2012. Vývoj pojmu kvalita. Management kvality. Olomouc : Střední škola strojnická v Olomouci (http://www.spssol.cz/wordpress/wp-content/blogs.dir/1/files/DUM/Jak/1.sada/2_Vyvoj_pojmu_kvalita_pracovni_list.pdf), 2012, Sv. 2, str. 9.

Zelený, M. 2006. Proč definovat kvalitu? Risk-management CZ. [Online] 21. 04 2006. [Citace: 26. 08 2013.] <http://www.risk-management.cz/index.php?cat2=3&clanek=33>. ISSN 1802-0496.

Ing. František Kružík

Téma kvality ve všech možných výkladech a variantách má jednu podmiňující podmínku – musíme mít zdroje a z nich jako nezákladnější je elektrická energie, bez které jsou všechny naše úvahy bezpředmětné. „Evropou obchází strašidlo“ zvané tentokrát energetickým blackautem. Všichni o něm ví, mluví se o něm, ale jak je i naše společnost na tuto, „zelenými energiemi“ vnesenou možnost připravena, je velkou otázkou a i naším tématem pro nejbližší období. Jeden z pohledů, tentokrát od kolegů ze SRN, Vám vážení čtenáři k zamyšlení předkládáme.

Redakce.

Energetický blackout – reálně existující nebezpečí?

Náš veškerý společenský, hospodářský i soukromý život je závislý na energiích.

Zajištěné zásobování energiemi celých 24 hodin předpokládáme jako samozřejmost.

Co se ale stane, když náhle vypadne proud? Jak reálně je toto nebezpečí? Na základě událostí v celé Evropě za posledních sedm let hodnotí experti toto téma jako **reálně** a často **podceňované nebezpečí** – a podceňované nejen veřejností, ale i politiky!

Krátké, regionálně omezené havárie, jako tomu bylo v roce 2011 v Hannoveru, ukázaly na možné a stupňující se dopady. Takovéto mimořádné události jsou však současným krizovým managementem ještě zvládnutelné. Pro výpadky proudu evropského rozsahu, jakým byl výpadek v listopadu 2006, a který tenkrát postihl 15 milionů obyvatel, však dosud nemáme odpovídající koncepty řešení. Pozdního večera 4. listopadu 2006 se zhroutily části evropské elektrické sítě. V několika vteřinách se 15 milionů lidí ocitlo bez proudu. Důvodem byla přeprava obrovského křižníku do Severního moře. Kvůli tomu museli technici odstavit vedení vysokého napětí. A právě tento den byly ještě k tomu některé části sítě z důvodu oprav mimo provoz. Půl hodiny poté, co technici odstavili vedení vysokého napětí, došlo k řetězové reakci a ke kaskádovitému blackoutu.

Vyvstává tedy otázka: Jsme si vůbec vědomi toho, co se stane, když na velkém území státu vypadne na více dnů proud a tím se zastaví celé národní hospodářství?

Co charakterizuje takovou událost a čím se vyznačují tyto události?

- zhroutí se komunikace
komunikační prostředky, komunikační cesty a informační systémy jsou vesměs digitalizované a závislé na proudu. Akumulátory už nemohou být dobíjeny
- silniční doprava se zhroutí
zásobování benzinem a naftou do benzínových pump nemůže být zajištěno, protože centrální zásobování (dálková potrubí pohonných hmot) je rovněž zasaženo
- platební styk se zhroutí
pokladny, bankomaty, registrační systémy, zabezpečovací systémy jsou napojeny na proud
- lékařskou péči nebude možné zajistit
bude překročena předepsaná doba dojezdu záchranné služby v důsledku výpadku energie na velkém území a nebude možné převážet pacienty do jiných nemocnic
- zhroutí se výroba
bez proudu není výroba, dojde k havarijním situacím v důsledku výpadku bezpečnostních a zabezpečovacích systémů
- průmyslový velkochov
ve velkých dobytčích stájích nebude možné obsluhovat krmení, doprava krmení, odvoz hnoje, zásobování vodou, dojící zařízení, chladičové systémy vypadnou
- zásobování vodou
úprava pitné vody, doprava pitné vody se zhroutí, nebude možné odvádět odpadní vody

- atomové elektrárny
Změní se v časované bomby při výpadku chladičového zařízení – viz Fukušima

- nebude možné zajistit veřejný pořádek
nebudou fungovat veřejné komunikační spoje - informace, ustane zásobování potravinami – skladování je jen 24 hod., nebude možná doprava potravin, ustane chlazení masa a čerstvého zboží. Ustane veřejná i soukromá doprava, veřejné osvětlení – zesílené kriminální jednání následně zatížení v případech velkých teplot, zimy

- akutní nebezpečí požárů
otevřené ohně pro zahřátí, přípravy jídel, osvětlení.

Zde se naše zranitelnost v takových důležitých oblastech, jako je zásobování vodou, potravinami a jako je i lékařská péče, ukáže jako napsaná podle hororového scénáře! Německo stálo koncem března 2013 těsně před takovou katastrofou!

Viníky takovýchto výpadků na rozsáhlém území a havárií mohou být přetížené sítě, útoky hackerů a kriminálních, nepřátelských států nebo teroristů, ale také dlouhotrvající extrémní počasí v důsledku změn klimatu, a rovněž hazardní postupy na burze s elektřinou.

Jsme na to připraveni? – NE!

Pod názvem „Co se stalo při Black Out. Následky dlouhotrvajícímu výpadku na velké ploše“ uveřejnili autoři Thomas Petermann, Harald Bradke a další spoluautoříteto publikace výsledky svého dvouletého výzkumu pro Úřad hodnocení následků vlivů techniky, jak by působil dlouhodobý výpadek proudu na náš denní život, tedy na informační techniku a telekomunikace, dopravu, zásobování energiemi a zdravotnictví. Autoři kromě toho také odhadují, jak je na Německo na takové rozsáhlé havárie připraveno. Jejich výsledek: Následky dlouhodobějšího výpadku proudu v Německu by se blížily národní katastrofě. Ve své knize „Blackout - zítra je již příliš pozdě“, která byla vydána v roce 2012, poukazuje její vídeňský autor MarcElsberg velmi realisticky na to, jaké následky by měl v Evropě několikadenní blackout na rozsáhlém území. Základem jeho uvažování, zkoumání a analýz jsou energetické sítě našeho světa a nebezpečí útoků hackerů na infrastrukturu rozvodů

proudu. Útok na takový citlivý systém, jak je v knize uvedeno, by měl větší dopad a větší následky než bomba. Tím chce autor říci, že téma energetického blackoutu není jen tématem pro správce energetických sítí. Je to celospolečenský problém!

Na základě zjištěných soustavných útoků z internetu na energetickou infrastrukturu založilo Saské státní ministerstvo vnitra v říjnu 2012 pracovní skupinu „Cybersicherheit“ pro zajištění kybernetické bezpečnosti. V rámci této skupiny se sešli v Drážďanech zástupci Vattenfall, E.ONa RWE se saským ministrem vnitra. Uvedli tady, že jejich podniky se již tomuto citlivému tématu věnují. Ministr vnitra Markus Ulbig se k tomu vyjádřil takto: „Kybernetická bezpečnost se týká všech. Právě energetické podniky nesou v našem síťově propojeném světě velkou zodpovědnost za naši bezpečnost. Pravidelná výměna mezi státem a hospodářskou sférou je proto alfou a omegou. Tato výměna musí dostat institucionální podobu. Tím také uspišíme přijetí

zákona o bezpečnosti informačních technologií. Ten navíc podtrhne jeho celospolečenský význam a zodpovědnost – na národní i mezinárodní úrovni“.

Abychom nezanedbali tuto společenskou odpovědnost, musí se toho ještě hodně udělat. Měl by to být, nebo spíš musí být, podnět pro komplexní analýzu uvedených rizikových faktorů, pro souhrn preventivních řešení a zdokonalení krizového managementu pro národní i mezinárodní součinnost. Iniciativy by se měly chopit Sasko a ČR. Základem pro ni je stávající zajištěná přeshraniční spolupráce Svobodného státu Sasko a ČR.

Především by ale měl každý podnikatel prověřit svou vlastní podnikovou bezpečnost, bezpečnost zásobování, svůj podnikový krizový management s jeho deficity a rozumně a podle svých odhadů investovat do těchto oblastí.

Dipl. Ing. Thomas Rost
Project Conzult Chemnitz

inzerce

www.csas.cz Informační linka: 800 207 207

Žádné podnikání pro nás není malé

ČESKÁ SPOŘITELNA
Jsme Vám blíž.

Naši poradci pro podnikatele a firemní bankéři znají potřeby malých a středních firem. Objednejte se k Firemnímu bankéři a přesvědčte se, že máme komplexní nabídku i pro Vaše podnikání. Firemní bankéř: Ing. Ludmila Richtrová, tel. 724 422 531, Ing. Mariana Kicová, tel. 724 601 050 na pobočce Česká spořitelna, a.s., Bankovní 1300, 43457 Most.

Závěrečná konference mezinárodního projektu IDEA

Na sklonku června 2013 proběhla v italské Alessandrii závěrečná konference mezinárodního projektu IDEA, který je zaměřen na péči o talenty a ochraně proti „úniku mozků“ z regionů. Českou republiku v projektu reprezentovala OHK Most, která je jedním z 12 partnerů. Na konferenci vy-

stoupil také ředitel OHK Most, Ing. Karel Bořecký s příspěvkem věnovaným udělování Dobrého listu komory absolventům škol, kteří dosáhli významného úspěchu ve svém oboru. Příspěvek se setkal s mimořádným zájmem účastníků konference a spolupráci k danému tématu nabídli např. zá-

stupci Hospodářské komory Alessandria, Katolické univerzity Milano nebo Asociace malých a středních podniků z oblasti Monferrato. Manuál udělování Dobrého listu komory je jedním z produktů realizace projektu IDEA.

HGF VŠB-TU Ostrava a OHK Most uspořádali workshop s odborníky ke schválenému projektu

Dne 23. 9. 2013 se konal v prostorách OHK Most workshop s českými i německými odborníky na těžbu nerostných surovin v rámci projektu „Perspektivy využití lokalit po těžbě surovin“. Projekt je zaměřen na českoněmecká setkávání v oblasti revitalizace a využití lokalit, na kterých v minulosti probíhala těžba surovin. Financován je z Fondu malých projektů programu Cíl 3 podporující spolupráci Saska a České republiky. V průběhu workshopu

byly zhlédnuty prezentace na téma revitalizace, legislativa a využití území po těžbě surovin. V rámci programu workshopu proběhla návštěva Podkrušnohorského technického muzea a následující den se uskutečnila exkurze na hlubinném dole Centrum a prohlídka rekultivovaného areálu Benedikt. Další workshop k tomuto projektu se bude konat tentokrát na německé straně ve Freibergu v měsíci říjnu. Za českou stranu se workshopu zúčastnila, mimo

ředitel projektu, řada dalších významných odborníků, z nichž lze jmenovat prof. Ing. Vojtěcha Dirnera, CSc. z HGF VŠB-TU Ostrava, náměstkyni primátora JUDr. Hana Jeničkovou, která odborníkům odpovídala na dotazy směřované k městu Most, dále zástupci Krajského úřadu Ústeckého kraje, Obvodního báňského úřadu, Ministerstva financí, Magistrátu města Mostu a Palivového kombinátu Ústí nad Labem, s.p.

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Vítáme nové členy v OHK Most

DONE s.r.o.

FUTURE21 s.r.o.

COAL SERVICES a.s.

SHANGHAI MALING (CZECH) a.s.

Marika Balínová

Coming Company s.r.o.

PRODECO a.s.

Peterka & PARTNERS advokátní kancelář v.o.s.

HST Hydrosystémy s.r.o.

Ing. Petr Havlík

Luboš Dundr

UniCredit Bank Czech Republik a.s.

– centrum firemní klientely MID

Západní Čechy

evropský sociální fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčástí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu:	CZ.1.04/3.4.04/76.00165
Název projektu:	Model sebehodnocení pro rovné příležitosti žen a mužů
Celkové náklady:	2,351.906,38 Kč

Okresní hospodářská komora Most., IČ 48290661, se sídlem Most, Višňová 666, PSČ 434 01, realizuje projekt z **Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost**, jehož hlavním cílem je prosazování cílených opatření pro plnění principu rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce a vytváření podmínek pro soulad rodinného a pracovního života.

- o Zahájení projektu: 01. 03. 2012
- o Ukončení projektu: 28. 02. 2014

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost** financovaný **Evropským sociálním fondem**.

Zástupci Krajské hospodářské komory Ústeckého kraje v Bruselu

V měsíci září navštívilo několik představitelů Krajské hospodářské komory Ústeckého kraje v čele s jejím předsedou Ing. Františkem Jochmanem Brusel s cílem konzultovat s Evropskou komisí opatření na rozvoj podnikání a průmyslu v Ústeckém kraji. Jednání s vedoucím příslušného oddělení regionální politiky a expertními analytiky Evropské komise pro své regionální partnery zprostředkoval europoslanec JUDr. Richard Falbr.

Jednání se zástupcem Istrie v Bruselu. Zleva: Ing. František Jochman, předseda KHK ÚK, Ing. Markétka Pokorná, zástupce Ústeckého kraje v Bruselu, Ing. Martina Francírková, ředitelka úřadu KHK ÚK, Dino Babič, zástupce Istrie v Bruselu.

„Naše dotazy byly zaměřeny především na to, jakým způsobem Evropská komise naplní doporučení Evropského parlamentu soustředit pozornost a pomoc EU na tradiční průmyslové oblasti, mezi které patří také Ústecký kraj. Další z otázek také souvisela se skutečností, že náš region se řadí mezi hospodářsky znevýhodněné a proto nás zajímalo, zda pro podniky z Ústeckého kraje může být na základě výjimky zachována současná výše podpory z evropských fondů přesto, že pro Českou republiku bylo stanoveno její snížení. V rozhovoru jsme se věnovali také tématice výzkumu a vývoje a spolupráci mezi regiony“ komentoval Ing. František Jochman.

Výstupy z tohoto jednání zohlední Krajská hospodářská komora v komunikaci s příslušnými ministerstvy a regionálními partnery o čerpání prostředků z fondů EU v příštích sedmi letech. Dalším krokem na podporu průmyslu a podnikání pak bude účast zástupců hospodářské komory na plenárním zasedání Výboru regionů, kde ověří možnosti připomínkování legislativních návrhů, týkajících se industriálních strategií, obchodu, apod.

Ing. Helena Veverková a Ing. Jiří Aster - členové představenstva KHK ÚK

Další jednání, které v Bruselu vedl Ing. František Jochman, se týkalo mezinárodní spolupráce s Istrií a proběhlo s vedoucím delegace chorvatských europoslanců. Na něj pak naváží další schůzky se zastoupením Hospodářské komory Chorvatska v Bruselu a Istrijskou hospodářskou komorou, které se uskuteční i za účasti zástupce Ústeckého kraje v Bruselu v rámci OPEN DAYS v říjnu.

Součástí návštěvy v Bruselu byla i účast na slavnostním zahájení výstavy Ing. Stanislava

Štýse, „Proměny těžební krajiny Ústeckého kraje – rekultivace a revitalizace oblastí postižených povrchovou těžbou“. Tato prezentace přispěla k pozitivnímu vnímání Ústeckého kraje a objektivním názorům na „uhelnou“ energetiku. (viz foto dole)

Ing. Martina Francírková
Ředitelka úřadu KHK ÚK

„Slovník“

Nikdo nerozumí všemu a tak často zakrýváme svou neznalost za tvrzení, že daný člověk, či konkrétní obor „... jsou divní...“. Obvykle to tvrdíme o lidech od počítačů, ale co potom říct na některé auditory, inspektory a jim podobné, kteří žijí ve vlastním světě výrobků, systémů, kvality, verifikace a dalších, pro běžného smrtelníka, obecných či virtuálních výrazů. Někdy však nezbývá, než s těmito lidmi hledat společnou řeč, a proto přinášíme další část tradičního slovníku, tentokrát věnovanou kvalitě a navazujícím oborům.

Audit (z latinského *auditus*, slyšení) - systematický, nezávislý a dokumentovaný proces pro získání důkazu o správnosti postupů a pro jejich objektivní hodnocení s cílem stanovit míru plnění stanovených „kriterií“.

Kontrola - přezkoušení, ověřování, testování, přezkoumání, revize.

Kontrola kvality – test, ověřující požadovanou kvalitu výrobku.

Kvalita či jakost - stupeň splnění potřeb a očekávání, které jsou jako požadavek stanoveny, obecně se předpokládají nebo jsou závazné pro definovaný produkt, proces nebo systém.

Vždy se jedná o údaj vztahující se k vlastnosti nějaké věci, tedy o odpověď na otázku „jaký?“ (latinsky *qualis*), podobně jako kvantita odpovídá na otázku „kolik?“ Kvality jsou obvykle přímo dostupné smyslovému poznání, kdežto kvantitu je třeba zjišťovat měřením.

Systém řízení kvality - nástroj moderního řízení výroby, který zahrnuje nejen průběžnou kontrolu výrobků, ale také odstraňování zjištěných nedostatků, vylepšování výrobků i motivaci pracovníků, ve vztahu ke kvalitě.

Evaluace (z francouzského *évaluer*, vyhodnotit) znamená vyhodnocení nějakého předmětu, projektu, oblasti a získání spolehlivých informací. O evaluaci se hovoří tam, kde se hodnocení zakládá na důkladném sběru informací a na jejich odborném zpracování s cílem získat spolehlivé podklady pro případná rozhodnutí.

Verifikace (z latinského *verum facere*, činit pravdivým) je ověřování, kontrola pravdivosti, logického systému, nebo funkce konfrontací s fakty, nebo

ověřování platnosti formální analýzou.

Požadavek - potřeba nebo očekávání, které jsou stanoveny, obecně se předpokládají nebo jsou závazné pro zainteresované strany.

Politika kvality - celkové záměry a směr působení organizace ve vztahu ke kvalitě, oficiálně vyjádřené výkonným vedením společnosti.

Cíl kvality - něco stanovené a o co společnost usiluje a zaměřuje se na to ve vztahu ke kvalitě ve stanoveném časovém období.

Management kvality - koordinované činnosti pro usměrňování a řízení společnosti s ohledem na kvalitu.

Výkonné vedení - osoba nebo skupina osob, která na nejvyšší úrovni usměrňuje a řídí společnost.

Systém managementu kvality - soubor vzájemně souvisejících nebo vzájemně působících prvků pro stanovení politiky a cílů a k dosažení těchto cílů při řízení společnosti s ohledem na kvalitu.

Systém - soubor vzájemně spjatých a vzájemně působících prvků.

Plánování kvality - část managementu kvality zaměřená na stanovení cílů kvality a na specifikování nezbytných provozních procesů a souvisejících zdrojů pro splnění cílů kvality.

Řízení kvality - část managementu kvality zaměřená na splnění požadavků na kvalitu.

Prokazování kvality - část managementu kvality zaměřená na poskytování důvěry, že požadavky na kvalitu jsou splněny.

Zlepšování kvality - část managementu kvality zaměřená na zvyšování schopnosti plnit požadavky na kvalitu.

Efektivnost - míra, kterou jsou realizovány plánované činnosti a dosahovány plánované výsledky.

Účinnost - vztah mezi dosaženým výsledkem a použitými zdroji (v praxi produktivita).

Společnost - skupina zaměstnanců a vybavení se systematickým uspořádáním odpovědností, pravomocí a vzájemných vztahů.

Zákazník - organizace nebo osoba, která přijímá produkt.

Dodavatel - organizace nebo osoba, která poskytuje produkt.

Zainteresovaná strana - osoba nebo skupina, která má zájem na výkonnosti nebo úspěchu společnosti.

Proces - soubor vzájemně souvisejících nebo vzájemně působících činností, které přeměňují vstupy na výstupy.

Produkt - výsledek procesu. Rozlišují se čtyři generické kategorie produktů – služby, software, hardware a zpracované materiály.

Neshoda - nesplnění potřeb nebo očekávání zákazníka, které byly závazně stanoveny a obecně se předpokládaly. Nesplnění zásad, postupů nebo povinností stanovených v dokumentaci systému managementu kvality zaměstnancem společnosti.

Vada - nesplnění požadavku ve vztahu k zamýšle-

nému nebo specifikovanému použití.

Opatření k nápravě - opatření k odstranění zjištěné neshody nebo jiné nežádoucí situace v zavedném systému managementu kvality.

Preventivní opatření - opatření přijatá k odstranění příčiny potenciální neshody nebo jiné nežádoucí potenciální situace.

Ověřování - potvrzení prostřednictvím poskytnutí objektivních důkazů, že specifikované požadavky byly splněny.

Validace - potvrzení prostřednictvím poskytnutí objektivních důkazů, že požadavky na specifické zamýšlené použití nebo na specifickou aplikaci byly splněny.

Odborná způsobilost - prokázaná schopnost aplikovat znalosti a dovednosti.

Měřicí zařízení – měřicí přístroj, software, etalon, referenční materiál, pomocný přístroj nebo jejich kombinace nutné pro realizaci souboru úkonů ke stanovení hodnoty veličiny.

Metrologická konfirmace - soubor úkonů požadovaných pro zajištění toho, aby měřicí zařízení (měřidlo) bylo ve shodě s požadavky na jeho stanovené použití.

Spokojenost zákazníka - vnímaný stupeň splnění jeho potřeb a očekávání.

Ing. Jiří Mann, MBA

... a jak se řekne kvalita v jiných jazycích:

Quality (anglicky)

Die Qualität (německy)

Qualité (francouzky)

Qualità (italsky)

Calidad (španělsky)

Кáчество (rusky)

Qualitas (latinsky)

Kvalito (esperanto)

Jakoś (polsky)

Predicado (portugalsky)

هي جودول (arabsky)

Egenskab (dánsky)

Ominaisuus (finsky)

Tulajdonság (maďarsky)

Sifat (indonésy)

Dejme
hlavy
dohromady

Hlasujte o vítězném projektu
do 15. listopadu 2013

Chytré hlavy pro sever

Peníze pro školy regionu

www.chytrehlavy.cz

 Vršanská uhelná

NEJKVALITNĚJŠÍ **SEVEROČESKÉ**
HNĚDÉ UHLÍ

Sněhulákova předpověď počasí:

„Letošní podzim bude krásně barevný. A až přijde zima plná sněhu,
tak Vás zahřeje Bílinské nízkosirnaté uhlí.“

Sněhulák doporučuje včas koupit Bílinské nízkosirnaté.

 SD BÍLINSKÉ
Severočeské doly nízkosirnaté uhlí